

Plenaire 43

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

28 mei 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	1
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de mogelijke locatie voor een nieuw stadion voor Club Brugge en de totaalvisie van de Vlaamse Regering inzake de behoefte aan nieuwe of vernieuwde voetbalstadions in Vlaanderen	2
ACTUELE VRAAG van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de weigering van een veldproef met genetisch gewijzigde populieren van het Vlaams Instituut voor Biotechnologie door de federale overheid en de gevolgen ervan voor het wetenschappelijk onderzoek naar biobrandstoffen van de nieuwste generatie	5
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de resultaten van de haalbaarheidsstudie voor de verbreding van het Schipdonkkanaal	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Joke Schauvliege tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de resultaten van de haalbaarheidsstudie voor de verbreding van het Schipdonkkanaal	
ACTUELE VRAAG van de heer Patrick Lachaert tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de resultaten van de haalbaarheidsstudie voor de verbreding van het Schipdonkkanaal	
ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het ontsluiten van de Zeebrugse haven en de eventuele verbreding van het Schipdonkkanaal	8
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de plaatsing van extra digitale flitspalen	14
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Vandenbroucke tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de stand van zaken met betrekking tot de hervorming van de belasting op inverkeerstelling	18
ACTUELE VRAAG van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het subsidiereglement voor infrastructuurwerken aan verenigingslokalen	21
ACTUELE VRAAG van mevrouw Katleen Martens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de erkenning van de Badr-moskee in Hasselt	23

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de berichtgeving inzake zelfdoding bij jongeren	26
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Veerle Heeren, Dominique Guns en Else De Wachter en de heer Jan Peumans houdende wijziging van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, met het oog op tijdelijke huisvesting van seizoenarbeiders – 1592 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	28
Artikelsgewijze bespreking	32
VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Anissa Tamsamani, de heren Dirk De Cock en Piet De Bruyn en de dames Kathleen Helsen, Stern Demeulenaere en Laurence Libert houdende het instellen van een rookverbod in onderwijsinstellingen en centra voor leerlingenbegeleiding – 1598 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	32
Artikelsgewijze bespreking	35
VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE Verkiezing van een Nederlandstalig vast lid	35
REKENING VAN HET VLAAMS PARLEMENT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2007 – 11 (2007-2008) – Nr. 1	
Bespreking en stemming	35
REKENING VAN DE VLAAMSE OMBUDSDIENST VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2007 – 45-A (2007-2008) – Nr. 1	
Bespreking en stemming	35
REKENING VAN HET KINDERRECHTENCOMMISSARIAAT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2007 – 46-A (2007-2008) – Nr. 1	
Bespreking en stemming	35
REKENING VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR WETENSCHAPPELIJK EN TECHNOLOGISCH ASPECTENONDERZOEK VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2007 – 47-A (2007-2008) – Nr. 1	
Bespreking en stemming	36
REKENING VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2007 – 48-A (2007-2008) – Nr. 1	
Bespreking en stemming	36
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Veerle Heeren, Dominique Guns en Else De Wachter en de heer Jan Peumans houdende wijziging van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, met het oog op tijdelijke huisvesting van seizoenarbeiders – 1592 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	36
VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Anissa Tamsamani, de heren Dirk De Cock en Piet De Bruyn en de dames Kathleen Helsen, Stern Demeulenaere en Laurence Libert houdende het instellen van een rookverbod in onderwijsinstellingen en centra voor leerlingenbegeleiding – 1598 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	36

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Sauwens en Carl Decaluwe en de dames Veerle Heeren en Martine Fournier tot besluit van de op 15 mei 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de sportschutterslicentie en de gevolgen ervan voor het Oud Limburgs Schuttersfeest (OLS) – 1694 (2007-2008) – Nr. 1	
Intrekking	37
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jos Stassen tot besluit van de op 15 mei 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de sportschutterslicentie en de gevolgen ervan voor het Oud Limburgs Schuttersfeest (OLS) – 1690 (2007-2008) – Nr. 1	
Intrekking	37
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Leo Pieters en Roland Van Goethem, mevrouw Katleen Martens en de heren Johan Deckmyn en Wim Van Dijck tot besluit van de op 15 mei 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de sportschutterslicentie en de gevolgen ervan voor het Oud Limburgs Schuttersfeest (OLS) – 1691 (2007-2008) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	37
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	38
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	41
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	41

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Sabine Poleyn, Stefaan Sintobin, Kris Van Dijck, Gerda Van Steenberge, John Vrancken: gezondheidsredenen;

Tom Dehaene, Kathleen Helsen, Jos Stassen, Luc Van den Brande, Paul Wille: ambtsverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 60/30*)

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Bex bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex: Mevrouw de voorzitter, ik zou u toch even willen vragen waarom mijn actuele vraag over de geluidshinder van de luchthaven van Zaventem wordt beschouwd als een vraag van lokaal belang, terwijl ik dacht dat de luchthaven van Zaventem een internationale luchthaven is.

Ik kan me voorstellen dat, door het feit dat ik een aantal gemeenten heb vermeld waar er op dit ogenblik een zeer grote concentratie is, men even dacht dat het over deze gemeenten ging, maar het gaat wel degelijk over de

luchthaven van Zaventem. Ik heb die vraag gesteld met de verwijzing naar verklaringen van de ombudsdienst. Ik kan erbij zeggen dat de Nederlandstalige ombudsman op dit ogenblik in zijn tuin aan het werken is. Hij mag niet actief zijn en zijn personeel en computers zijn verwijderd. Daarover ging mijn vraag. Ik betreur ten zeerste dat die vraag niet gesteld kan worden.

Trouwens, volgende week zal die vraag nog actueel zijn. Er zijn onderhandelingen op Europees niveau bezig, waarbij men de herschikking van het luchtruim voor heel Europa wil organiseren. Vlaanderen is daarbij totaal afwezig op dit ogenblik, maar daar heeft men misschien de sleutel om de problemen die ik aankaart, op te lossen.

Dan zegt men vanuit de diensten dat dit een lokaal probleem is. Men had de vraag zo slecht begrepen dat men dacht dat het woordje 'afname' in mijn vraag 'toename' moest zijn.

De voorzitter: Mijnheer Bex, sta me toe u te zeggen dat de vraag zeer summier geformuleerd was. De reden voor een actuele vraag hierover was echt niet duidelijk, noch voor mijn diensten, noch voor mijzelf.

Ik stel voor om hier niet het debat te voeren. U kunt uw bekommernissen eventueel per brief aan mij bezorgen. Het is niet de bedoeling dat over de afwijzing van actuele vragen hier tijdens de plenaire zitting wordt gedebatteerd. Dat kan ik echt niet toestaan. Dus ik verwacht daarover van u een schrijven, en dan zal er ook omstandig op worden geantwoord.

De heer Jos Bex: Mevrouw de voorzitter, ik ga daar geen schrijven aan wijden. Ik zal de vraag volgende week opnieuw als actuele vraag indienen.

De voorzitter: Mijnheer Bex, het moet wel actueel zijn.

De heer Jos Bex: Maar dat is actueel, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Als het nog een week kan worden uitgesteld, stel ik voor dat u een vraag om uitleg indient. Het is de eigenheid van de actuele vragen dat ze echt actueel zijn, en ook op die manier worden gemotiveerd.

De heer Jos Bex: Mevrouw de voorzitter, alle actuele vragen die hier worden gesteld, zijn volgende week waarschijnlijk nog actueel.

De voorzitter: Ik stel voor dat we daar straks onder vier ogen over spreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Deckmyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de mogelijke locatie voor een nieuw stadion voor Club Brugge en de totaalvisie van de Vlaamse Regering inzake de behoefte aan nieuwe of vernieuwde voetbalstadions in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, gisteren heeft de Vlaamse Regering het rapport besproken over de mogelijke nieuwe locatie voor het voetbalstadion van Club Brugge.

De Vlaamse Regering zal nu opnieuw overleg plegen met de betrokken gemeenten en de stad Brugge. Wat mij betreft, zijn de posities vrij duidelijk. Club Brugge zelf opteert, in samenwerking met projectontwikkelaar Uplacé, voor een nieuw stadion in Loppem. Mijnheer de minister-president, zoals u weet, heeft ook de gemeenteraad van Brugge, weliswaar met een nipte meerderheid, gekozen voor een nieuwe locatie in Loppem. De gemeente Zedelgem verwijst in de besluitvorming eigenlijk naar het standpunt van de Vlaamse Regering ter zake.

Het plan-MER dat gisteren werd besproken, omvat vijf verschillende locaties, die u ook op uw website hebt vermeld: De Spie, Blankenbergse Steenweg West, Charreuse, Oostkampse Baan in Loppem en de uitbreiding van de huidige locatie, het Jan Breydelstadion.

De posities zijn eigenlijk al bepaald. Ik begrijp natuurlijk wel dat er enige vorm van overleg moet zijn, maar eerlijk gezegd denk ik dat de bal nu toch in het kamp van de Vlaamse Regering ligt. De enige communicatie die we ontvangen, is de mededeling dat men opnieuw naar de stad Brugge en de betrokken gemeenten gaat om alles nog eens te overleggen, onder andere de financiële implicaties.

Daarnaast heeft minister van Sport Anciaux begin dit jaar aangegeven dat er in Vlaanderen nood was aan een acht- tot negental nieuwe of vernieuwde voetbalstadions. Dit werd ondersteund door een behoefte- en haalbaarheidsstudie over multifunctionele sportinfrastructuur in Vlaanderen. Vervolgens werd er een Overlegcommissie Voetbalstructuur Vlaanderen opgericht om de resultaten van die behoeftestudie te bestuderen.

Mijnheer de minister-president, wat is het standpunt en de houding van de Vlaamse Regering over de nieuwe inplanting van het voetbalstadion voor Club Brugge? Is er al een coherente totaalvisie op de behoefte aan nieuwe of vernieuwde voetbalinfrastructuur in Vlaanderen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Deckmyn, ik dank u voor deze vraag, want zo kunnen we het parlement informeren over de stand van zaken in dit dossier.

Als u zegt dat alle standpunten vastliggen, dan verwijst u mogelijk naar bepaalde actoren, maar zeker niet naar de Vlaamse Regering. Wij hebben kennis genomen van het ontwerpplan-MER. Dat wordt opgemaakt door een MER-deskundige, en moet worden ingediend bij de MER-cel. De MER-cel heeft vijftig dagen tijd om het ontwerpplan-MER definitief te aanvaarden of niet.

De bevoegde minister van Ruimtelijke Ordening Van Mechelen is ook aanwezig, want het plan-MER is in het kader van de afbakening van het stedelijk gebied gevraagd. De Vlaamse Regering heeft zich gebogen over het ontwerpplan-MER. Daar moet over gesproken worden, want u zegt terecht dat we het dossier niet moeten laten aanmodderen en de nodige stappen vooruit moeten zetten. In een gelijkaardig dossier, namelijk het voetbalstadion in Antwerpen, hebben we ook een procedure opgestart, waarover tot hier toe alle betrokkenen zeer tevreden zijn. Daarin wordt de locatie gekozen in samenspraak met de stad Antwerpen. We willen ook het stadion van Club Brugge, dat voor de stad Brugge niet onbelangrijk is, op eenzelfde manier aanpakken. Club Brugge is wat anders gestart, spijtig genoeg. Men heeft onmiddellijk gezegd dat men alles al bij elkaar had, namelijk de locatie en het geld, en dat het alleen nog maar moest worden goedgekeurd.

Zo eenvoudig is dat echter niet. We hebben kennis genomen van het ontwerpplan-MER. Of de MER-cel dat definitief zal aanvaarden, moeten we nog afwachten. U hebt terecht gezegd dat men komt van vijftien locaties die bij de start in aanmerking werden genomen. Er zijn er tien gesneuveld en er blijven er vijf over: De Spie, Blankenbergse Steenweg West, Charreuse, Oostkampse Baan en de uitbreiding van de huidige locatie Jan Breydel. Over die vijf locaties gaat het nog steeds.

Een tweede afspraak die we heel duidelijk hebben gemaakt, is dat we met de stad Brugge in een gelijkaardige procedure als met de stad Antwerpen, op basis van die vijf locaties en de elementen die vanuit het ontwerpplan-MER worden aangereikt, een verdere selectie zullen maken om tot één locatie te komen. We doen dat volgens hetzelfde stramien als in Antwerpen. Ik denk dat dat een goede aanpak is, ook van minister Van Mechelen die daar terecht veel zorg aan besteedt.

Wat communicatie betreft, zijn we wat voorzichtig, dat zeg ik u oprecht, omdat we niet nu al discussies willen hebben in het openbaar. We willen dat samen met de stad Brugge op een ordentelijke wijze verder ontwikkelen. Ik denk dat dit een goede aanpak is. Er is vooruitgang in het

dossier. Alle leden van de Vlaamse Regering zouden al graag verder staan in de procedure, maar het is belangrijk dat we de procedure met de nodige zorg volgen, en zeker dat dat gebeurt in overleg met de stad Brugge en ook de andere betrokken gemeenten.

Volgende week vindt een vergadering plaats, aan de hand van de net door mij geschetste methodiek en de elementen waarvan we kennis hebben genomen.

Dan was er de vraag over PMV en het plan van minister Anciaux voor een Vlaamse totaalbenadering van de diverse voetbalstadions, gerenoveerd of nieuw. Daar is nood aan. In het verleden hebben we het daar al over gehad. Ik heb daar informatie over ingewonnen. Het is zeer duidelijk dat we daar participeren in het kapitaal. Dat is de bedoeling. Er is sprake van een cofinanciering. PMV heeft daar hard aan gewerkt. PMV zal binnenkort een voorstel voorleggen over hoe we die cofinanciering concreet zullen aanpakken, en op basis van welke dossiers. Volgens mijn informatie zal dat begin volgende maand gebeuren. Het is dus kort dag. Dat moet nog worden voorgelegd aan de regering, die dat voort zal bespreken. Ook daar zijn er dus stappen voorwaarts gezet, mijnheer Deckmyn.

Ten slotte zullen ook het decreet met betrekking tot de sportfederaties en het daarmee samenhangende voorstel van resolutie dat in dit parlement is goedgekeurd, in het kader van die totaalaanpak mee in overweging worden genomen, om dit dossier af te ronden. Ik dacht dat u ook daarnaar zou verwijzen, mijnheer Deckmyn, maar ik zal het dan maar zelf doen. Dit is een belangrijk dossier. Het is delicaat op een aantal vlakken.

Samenvattend en tot besluit kan ik dus stellen dat er vooruitgang is in dit dossier, en ook in andere dossiers. Ook wat de totaalaanpak betreft, worden de zaken voorbereid. Ik ga ervan uit dat u de vooruitgang ter zake samen met mij zult volgen, en dat u daar desgevallend nog bijkomende vragen over zult stellen.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister-president, ik dank u alvast voor uw antwoord. Het verheugt me natuurlijk dat u al in mijn plaats verklaringen begint af te leggen. Dat belooft voor de toekomst.

Ik heb inderdaad gezegd dat de standpunten gekend zijn. Het was inderdaad een feit dat het standpunt van de Vlaamse Regering nog niet echt gekend was. Daarom heb ik mijn vraag gesteld. U blijft nog altijd een beetje terughoudend wat dit betreft. De sleutel van dit hele dossier bevindt zich echter uiteraard in de handen van de Vlaamse Regering.

U verwijst naar een procedure die is opgestart in Antwerpen en gelijkaardig is aan de procedure in Brugge. Dat klopt, maar volgens mij bewijst dat net wat ik in het

tweede deel van mijn vraag wou bewijzen. In Antwerpen en in Brugge werden procedures opgestart. Als andere steden ook nieuwe sportinfrastructuur willen hebben en ook op de ene of andere wijze hun eigen procedure opstarten, dan raakt het plaatje enigszins zoek. Daarom vraag ik een coherente totaalvisie op voetbalinfrastructuur in Vlaanderen.

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden, dit gaat over het dossier van Club Brugge, maar we moeten dat uiteraard ruimer bekijken. Wat het dossier van Club Brugge betreft, is er inderdaad weinig maatschappelijk draagvlak voor nog een winkelcentrum in de streek van Brugge. We hebben al het B-Park aan de Blauwe Toren. Er is inderdaad tegenkanting vanwege de gemeente Oostkamp. Er is geen duidelijke uitspraak vanwege Zedelgem. Er is een nipte meerderheid pro in Brugge. Er is grote tegenkanting van milieugroeperingen, en in feite ook van alle handelskringen in Brugge. Er bestaat dus geen maatschappelijke consensus over. Het is dan ook goed dat de Vlaamse Regering niet zomaar een beslissing neemt, onder druk van belangengroepen. Dat zou nefaste gevolgen hebben. Ik ben dus een voorstander van het geplande gesprek van volgende week tussen de betrokken gemeenten en de Vlaamse Regering. Daarbij zullen alle factoren nogmaals onder de loep worden genomen. Dan gaat het over ruimtelijke ordening, milieu, mobiliteit, de effecten op de handelsbuurten en ook over de financiering.

Het ontwerpplan-MER moet worden afgewacht. Vijf locaties blijven over. Ik spreek me niet uit over deze of gene. Het zit nu in een tempoversnelling. Er komt een oplossing. Club Brugge verdient een nieuw stadion, maar samen met Cercle Brugge, dat heb ik al gezegd. Er moet voor beide een oplossing komen.

Er is een globale visie rond ruimtelijke ordening nodig, en daarbij aansluitend een globale visie rond handelsvestigingen. Waar kan men vandaag nog grootschalige detailhandel toelaten? Dat moet in een globaal kader worden onderzocht. Misschien kan de regionalisering van de IKEA-wet daartoe bijdragen. Dat zou het voor de Vlaamse Regering makkelijker maken om dergelijke besluiten te nemen.

Ten slotte is er ook zonder meer een plan nodig voor sportstadions in Vlaanderen waarbij locaties en financiering worden vastgelegd in een pps-constructie.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, het spreekt vanzelf dat andere actoren, buiten de sport,

proberen mee te spelen in deze inplanting en evolutie voor wat de investeringen betreft. Uiteindelijk wil ik benadrukken dat het gaat om een stadion voor de sport, voor de sportliefhebbers, voor de sportclubs. Dat moeten we in gedachten houden. Dat de economie, de middenstand, het sociale weefsel daar rondhangt, daar moeten we rekening mee houden.

Maar wat is het gevolg van al die problemen? Het zal een tijd duren voor de beslissing genomen wordt. Dan zitten we nog met het probleem van veiligheid. Door de Europese verplichtingen voor veiligheid in de stadions is de kans groot dat we voor grote matches moeten uitwijken naar Noord-Frankrijk. Dat zou ik niet graag willen. Ik zou graag willen dat de procedure wat vooruit gaat, zodat we ons niet schuldig moeten voelen omdat we te laat kwamen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, los van de vele bedenkingen inzake milieu en mobiliteit, moeten we een zeer merkwaardige tendens vaststellen. Topvoetbal wordt afhankelijk van de economische randactiviteiten. Ik zou zelfs durven zeggen dat topvoetbal de randactiviteit van economische activiteiten wordt, door de link die men legt met het winkelcentrum van Loppem. Ik zal daar niet over oordelen. Dit heeft natuurlijk alles te maken met geld. Hoe gaat men die grote voetbalstadions afbetalen?

In de krant lezen we over het ontwerpplan-MER. Ik zou daar graag meer duidelijkheid over krijgen. Maar ik heb ook een intentionele vraag. In welke mate is het ontwerpplan-MER een bepalend element bij de eindbeslissing over de locatie? Is dat een van de weinige bepalende factoren? Of is het dominerend?

Klop het dat Loppem eigenlijk de minst geschikte locatie is van allemaal?

Ik vernam op de trein dat winkelcentra in dat ontwerpplan-MER compleet uit den boze zijn en op geen enkele manier een oplossing kunnen creëren. In dat geval moeten we dezelfde principiële vraag stellen als uw partijgenoot Belet in een vrije tribune. In Nederland zijn alle stadions gebouwd met inbreng van alle overheden, van verschillende niveaus. Is het geen uitdaging voor de Vlaamse Regering om de tendens te keren, de leiding te nemen en de financiële verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid te versterken?

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik wil mijn appreciatie uitdrukken voor het feit dat u niet zomaar gezwicht bent voor een promotor die geen voetbalstadion plus een

winkelcentrum wilde bouwen, maar een winkelcentrum annex voetbalstadion, met het stadion als een soort van glijmiddel.

Uit wat we nu al weten van het plan-MER, werd het aantal locaties gereduceerd van vijftien tot vijf. Dat wil zeggen dat er tien wat te fantasisstisch waren. Het interesseert ons natuurlijk om het volledige plan-MER te kennen. De vijf genoemde locaties zullen wat realistischer zijn.

Ik hoop dat u de goede conclusies trekt en dat wordt geopteerd voor een voetbalstadion met eventueel complementaire activiteiten in de sportsector. Ik heb de indruk dat er in nogal wat dossiers, waarin zagezegd met pps wordt gewerkt, allerhande zaken worden bijgenomen om het geheel toch maar rendabel te maken, maar dat het gaat om zaken die helemaal niets met het voetbalstadion te maken hebben.

Ik ben blij dat men de zaken wat heeft herleid, maar wanneer krijgen wij de volledige studie ter inzage zodat we hierover mee kunnen discussiëren? Het zou iets te makkelijk zijn om, omdat er iemand met geld staat te zwaaien, een keuze te maken, in de nodige middelen te voorzien en alle principes van ruimtelijke ordening op te bergen. Dat moeten we absoluut vermijden.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik weet dat dit parlement heel erg geïnteresseerd is in ontwerpverslagen. Ik heb vorige week ook een aantal van die vragen mogen beantwoorden.

Mijnheer Tavernier, ik verwachtte deze vraag al, maar, voor alle duidelijkheid: het gaat om een ontwerpplan-MER dat nog door de MER-cel moet worden goedgekeurd. Ik ben ervan overtuigd, net zoals mijn collega's, dat het dit debat niet ten goede zou komen indien we nu al het ontwerpplan-MER, bij wijze van spreken, op de straatstenen gooien. Dat zou veel commotie opleveren en velen zouden al posities innemen. We willen met de stad Brugge en met alle betrokkenen verder een debat voeren.

Mijnheer Caron, het plan-MER is een belangrijk document voor de afweging. Als dat niet zo zou zijn, zouden we geen plan-MER moeten maken. Als het definitief is, zal het direct aan de voorzitter worden overgemaakt zodat iedereen er kennis van kan nemen. Laat daar geen misverstand over bestaan.

Ik herhaal nog eens – en ik verdedig dit punt ook – dat de Vlaamse Regering met enige terughoudendheid over de inhoud van het ontwerpplan-MER communiceert. Ik begrijp immers goed dat sommigen er een versterking van hun positie in zullen vinden en anderen een verzwakking. Laat ons het debat nu eerst sereen voeren met de stad Brugge en met de anderen. Het

plan-MER is een belangrijk document en een belangrijk element in de overweging.

Mijnheer Caron, u moet toch opletten met de geruchten die u hoort op de trein. U moet niet elk gerucht direct in het parlement komen toetsen – maar dit terzijde.

Mijnheer Deckmyn, ik wil nog eens onderstrepen – want misschien heb ik dat nog onvoldoende gedaan – dat we zowel in Antwerpen als in Brugge in een procedure voor stedelijke afbakening zitten, van de heer Van Mechelen, de minister van Ruimtelijke Ordening. De procedure is de directe aanleiding. Het is niet dat we zomaar eerst met Brugge beginnen en dan ook eens met Antwerpen, maar alles past in de procedure waarmee minister Van Mechelen bezig is.

Ik heb al gezegd dat ook minister Anciaux naar de regering is gekomen met een nota, die er ook werd goedgekeurd, met een algemene visie op het aantal voetbalstadions dat er in Vlaanderen kan komen, gerenoveerde of nieuwe. Daarbij werd toen ook een bedrag van ongeveer 50 miljoen voorgesteld – maar over dit bedrag werd nog niet definitief beslist door de Vlaamse Regering – om participaties te nemen in het kapitaal of om te cofinancieren. Ik heb al gezegd dat PMV, die onder de bevoegdheid valt van minister Van Mechelen, het vehikel is om de modaliteiten verder uit te werken.

Mijnheer Callens, u weet dat ik liever te vroeg dan te laat kom. Ik begrijp dat ook u ervoor opteert om niet te laat te komen, maar liever wat vroeger dan verwacht. Ik deel uw zorg. Ik heb ooit eens in een programma gezegd dat ik dacht dat we in april 2008 een beslissing zouden kunnen nemen in dit dossier. Maar goed, er is vertraging met het plan-MER.

Ik denk dat we zorgvuldig te werk moeten gaan. Ik apprecieer dat die zorgvuldigheid door het parlement wordt gewaardeerd. We nemen een beslissing niet halsoverkop om dan achteraf vast te stellen dat ze verkeerd was. Dat vraagt wat meer tijd dan we graag willen, want de gevoeligheden in dit dossier zijn heel groot. Ik ga ervan uit dat deze aanpak de goede is. Dit ontwerpplan-MER zal ik overmaken als het definitief is. We gaan de voor- en nadelen van de locaties afwegen om een definitieve keuze te maken als we de procedure hebben afgehandeld.

De heer Johan Deckmyn: Ik ben voorstander van een zekere zorgzaamheid in dit dossier, maar ik treed de heer Callens bij, die op spoed aandringt. Het wordt tijd dat de Vlaamse Regering kleur bekent in het dossier over het voetbalstadion van Brugge, maar ook in de nood aan een coherente totaalvisie over voetbalinfrastructuur in Vlaanderen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Fientje Moerman tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de weigering van een veldproef met genetisch gewijzigde populieren van het Vlaams Instituut voor Biotechnologie door de federale overheid en de gevolgen ervan voor het wetenschappelijk onderzoek naar biobrandstoffen van de nieuwste generatie

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik wil eerst even de feiten op een rij zetten. In november vorig jaar heeft het Vlaams Instituut voor Biotechnologie (VIB) en aanvraag ingediend om veldproeven te mogen doen met populieren met een gewijzigde houtsamenstelling, die ze beter geschikt maken om op een duurzame wijze bio-ethanol te produceren.

De volledige bij KB voorziene procedure is gevolgd, de adviesraad voor bioveiligheid geeft een positief advies en minister Crevits gaf op 15 mei, zoals gevraagd, een positief advies. Toch valt op 26 mei een brief in de bus van de twee federale PS-ministers Magnette en Onkelinx, waarin die veldproef wordt geweigerd.

Mijnheer de minister-president, ik vraag u om dit volgende week te agenderen op het eerstvolgende overlegcomité van de regeringen, en wel om twee redenen. De eerste is dat de beslissing van die twee ministers zowel juridisch, wetenschappelijk als beleidsmatig betwistbaar en aanvechtbaar is. De tweede is dat de handhaving van een dergelijke beslissing een zware klap is voor het biotech-beleid in Vlaanderen, maar op termijn ook voor de strategische opties die we hebben genomen met het Vlaamse onderzoeks- en innovatiebeleid.

Ik verklaar me nader. Het is juridisch aanvechtbaar omdat de weigering van de twee ministers op drie gronden is gebaseerd. Ten eerste zeggen ze dat er een specifiek onderzoeksprotocol naar de milieurisico's van bomen ontbreekt. Een dergelijk protocol wordt echter in de procedure niet vereist. Je kunt op het einde van de procedure het ontbreken van een document niet gebruiken als argument voor een weigering. Dat is een aanfluiting van de rechtszekerheid. Dan had dat een van de elementen moeten zijn in de ontvankelijkheid.

Ten tweede zeggen ze dat er in de bomen een antibioticumresistentiemerker zit die verboden is. Ook dat klopt niet, juridisch niet en wetenschappelijk niet. Juridisch niet omdat het noch naar de Europese, noch naar de Belgische wetgeving correct is. Alleen degene die een gevaar inhouden voor de gezondheid van mens en milieu zijn verboden. Er is een rapport met een

oplijsting van het ggo-panel van de Europese voedselautoriteit, waarin de bepaalde merker, hpt of hph, als onschadelijke wordt bestempeld. Meer nog, hij wordt grootschalig gebruikt op de wereldmarkt. Het klopt dus niet wat ze zeggen, ook niet wetenschappelijk.

Ten derde worden de publiekscommentaren als argument aangehaald. Ze zeggen dat het publiek tegen de agrobrandstoffen is. Maar daar ging het niet over. De publieksconsultatie ging over de milieurisico's voor de menselijke gezondheid en voor het milieu, niet over agrobrandstoffen. Gezien de discussie over de wereldwijde voedselcrisis en de eventuele rol van biobrandstoffen daarin, is het genoeg dat iemand het woord agrobrandstoffen uitspreekt, en sommige politici kruipen als honden terug in hun hok.

Het zou nochtans van politieke moed getuigen om te zeggen dat dit een essentieel onderzoek is, omdat het over biobrandstof van de tweede generatie gaat, die niet concurrentieel is met voedselproductie. Ik heb tot nader order nog geen pasta gegeten van populierenbast. Het wordt overigens ook geteeld op een andere soort grond.

Bovendien is het VIB een van onze paradepaardjes in het biotechonderzoek. We hebben in Vlaanderen van groene technologie een van onze onderzoeksspeerpunten gemaakt. In Wallonië heeft men dat niet gedaan. Daar heeft men voor de rode biotech gekozen, die geaxeerd is op menselijke gezondheid. Wat denkt u dat er zou gebeuren indien een Vlaamse minister in de federale regering zou beslissen dat er geen onderzoek meer wordt gedaan naar menselijke genterapie? Het kot zou te klein zijn. Dit kan dus niet, mijnheer de minister-president.

Ik geef u nog een aantal cijfers. Het VIB krijgt van de Vlaamse belastingbetalers 38.104.000 euro per jaar. De totale onderzoeksmiddelen bedragen het dubbele. Het VIB omvat 65 onderzoeksgroepen met 1100 onderzoekers. 4 van de 25 toponderzoekers in de wereld zitten hier in Vlaanderen. Als er vandaag op het vlak van plantenbiotech in de wereld vooruitgang is geboekt, dan is dat integraal terug te brengen op het werk van drie Vlaamse professoren: Schell, Van Montagu en Fiers. Het zou toch godgeklagd zijn mochten wij dit onderzoek verliezen.

De onderzoekers van het VIB hebben 40 verschillende nationaliteiten. Als een van de Verenigde Staten morgen meer geld geeft voor dat onderzoek, denk ik dat ons onderzoek op termijn bedreigd is. Een bepaalde onderzoeksgroep heeft zijn planten en veldproeven inderdaad al overgebracht naar de VS.

Mijnheer de minister-president, kaart dit volgende week alstublieft eens aan op het Overlegcomité, en probeer die beslissing ongedaan te maken. Beroep is immers niet mogelijk, en we weten allemaal hoe lang een procedure

bij de Raad van State duurt. Eer zo'n procedure rond is, zitten alle onderzoekers al lang elders in de wereld.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Moerman, ik betreur ten zeerste dat federale ministers een negatief oordeel hebben geveld over dit dossier. U hebt terecht gesteld dat biotech in het kader van planten voor ons van zeer groot belang. Het is zeer belangrijk dat we daar verder onderzoek in kunnen voeren. Bovendien zijn alle adviezen ter zake positief. Het is dan ook zeer betreurenswaardig dat het federale niveau toch beslist om dat negatief te beoordelen. U hebt daar absoluut een punt. Ik treed u daar volledig in bij.

Dit is nog eens een voorbeeld van hoe het federale niveau niet moet werken. Ik vind het niet verantwoord dat de federale ministers op basis van een drietal elementen, die u zelf ook hebt aangehaald, een negatief advies geven in een goed onderbouwd dossier. We kunnen niet duidelijk genoeg zijn: dit moet bijgestuurd worden.

Ik heb vandaag al contact gehad met de federale overheid om heel duidelijk te zeggen dat deze beslissing, hetzij in het Overlegcomité, hetzij op een andere manier, moet worden bijgestuurd. Ik zal er alles aan doen om dat ook zo snel mogelijk bij te sturen.

Eén argument dat men aanhaalt, is dat de evaluatie van de impact op de fauna en de flora niet aanwezig is. U hebt zelf al terecht opgemerkt dat dit geen vereiste was voor de toelatingsvoorwaarden.

Volgens wetenschappers is dat echter geen probleem. Als dat de bijkomende vraag is, dan kunnen we dat oplossen. Dat was oorspronkelijk echter niet gepland.

De boodschap aan de premier en aan een aantal andere mensen is heel duidelijk overgebracht. Dit is een probleem waar we indien nodig opnieuw een groot discussiepunt van maken. Dit moet en zal worden bijgestuurd. Ik zal er alles aan doen om dat zo snel mogelijk voor elkaar te krijgen.

Mevrouw Fientje Moerman: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord, mede uit naam van de Vlaamse wetenschappers. We hebben er inderdaad een onderzoeksprioriteit van gemaakt en onze middelen daarop ingezet. U zegt dat dit voor u illustreert hoe het federale niveau niet moet werken. Ik wil geen intentieprocessen voeren, maar het is duidelijk dat als verschillende prioriteiten worden gelegd in de verschillende delen van het land, men veel minder gevoelig is voor de prioriteiten van het landsdeel waartoe men niet behoort.

Ik dank u omdat u daar een staatszaak van wilt maken.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister-president, ik ben ook tevreden met uw antwoord. Ik heb immers steeds meer de indruk – en ik sta daarin niet alleen – dat hoe meer Vlaanderen geeft aan het andere landsgedeelte, hoe meer de Franstaligen erop uit lijken te zijn om onze welvaart en onze toekomstkansen te dwarsbomen.

Zo is er het dossier-Zaventem dat blijkbaar moet wijken voor Charleroi. Recent was er ook de internationale campagne die werd gevoerd om het Vlaamse imago te besmeuren. En nu trachten twee Franstalige ministers uit de federale regering opnieuw een klap toe te brengen aan het biotechnologisch onderzoek in Vlaanderen. Dit is het zoveelste incident. Het is goed dat u daartegen ingaat. Ik heb begrepen dat u niet meteen via het Overlegcomité gaat. U hebt hier echter een duidelijk statement gemaakt.

Mijnheer de minister-president, als we de rekening maken van onze hulp aan Congo, dan rijst bij mij de vraag of het geen tijd wordt om eveneens de rekening te maken van onze hulp aan Franstalig België. Dat is een veelvoud van wat naar Congo gaat. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik sluit me nadrukkelijk aan bij de vraag van mevrouw Moerman. Ik ben ook opgetogen over het antwoord van de minister-president. De Vlaamse milieu-innovatie wordt hier inderdaad geboycot. Er zijn heel wat redenen om het besluit aan te vechten.

Mijn bijkomende vraag is wat de mogelijkheden zijn voor het VIB zelf om op een of andere manier in beroep te gaan.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Namens mijn fractie wil ik de minister-president feliciteren met zijn duidelijk en vastberaden antwoord. Wij zullen dit dossier blijven opvolgen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Ik ken niet de details van het dossier noch de echte grond op basis waarvan de federale ministers dat proefexperiment hebben geweigerd.

Dit is een dossier dat een grondige maatschappelijke afweging vereist. Het klopt dat genetische manipulatie enorme kansen kan inhouden. Daartegenover staan ook een aantal maatschappelijke bedreigingen. Het is onze

eigen paraparlementaire instelling, het viWTA, het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek, dat enkele jaren geleden een hele discussie op gang heeft gebracht over genetisch gemanipuleerd voedsel. Nu zitten we met een heel andere toepassing van genetische manipulatie voor heel andere doeleinden, met name genetische manipulatie van houtsoorten. Het lijkt me niet onverstandig om onze vertegenwoordigers binnen het viWTA aan te zetten om ook hierover een discussie te starten en alle maatschappelijke aspecten die aan deze technologie verbonden zijn, in kaart te brengen.

Om hier nu botweg te zeggen dat de federale ministers op verkeerde gronden een oordeel hebben geveld, daar ken ik het dossier onvoldoende voor. Het lijkt me wel nuttig en noodzakelijk dat we deze technologie verder ten gronde uitdiepen en nagaan wat de kansen en bedreigingen zijn voor de volksgezondheid, voor de biodiversiteit enzovoort.

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mevrouw de voorzitter, het valt me toch op dat gelijk wat meteen in een communautaire sfeer wordt geplaatst. (*Rumoer*)

Mijnheer de minister-president, ik wil er u toch op wijzen dat in het verleden ook het omgekeerde is gebeurd. Na een negatief advies van de adviesraad hebben de federale ministers wel een goedkeuring uitgesproken. Het is dan ook te gemakkelijk om die zaak in de communautaire sfeer te plaatsen.

Ik wil me aansluitingen bij de bemerkingen van de heer Martens. Het gebruik van genetisch gewijzigde organismen is niet evident. Dat houdt risico's in, of het nu gaat om maïs, koolzaad of populieren. We moeten daar ontzettend voorzichtig mee omgaan. Voor ons is het voorzorgsprincipe zeer belangrijk. We mogen daar niet te los mee omspringen en zeggen dat het negatieve besluit volledig onterecht is. In deze zaak zijn het maatschappelijk debat, een zeer grote voorzichtigheid en het voorzorgsprincipe zeer belangrijk.

Mevrouw Moerman, het klopt dat men van populieren geen pasta maakt. Om dan populieren genetisch te manipuleren om er grondstof voor biobrandstof van te maken, dat is een zeer aparte interpretatie van het begrip biobrandstof van de tweede generatie. Houtafval kan daar inderdaad voor gebruikt worden. Als we onze Vlaamse landbouwgrond volzetten met genetisch gemanipuleerde populieren, terwijl we al een zeer lange weg hebben afgelegd om het populierenbestand zo veel mogelijk om te vormen om een ander soort bos te krijgen, dan zijn we niet goed bezig. De populier neemt grond in die geschikt is voor landbouw. De populier groeit niet op marginale, maar op vrij goede gronden.

De hele problematiek wordt hier iets te simpel voorgesteld. We moeten daar een grondig maatschappelijk debat over voeren om te zien hoe ver we daarin gaan. Voor ons geldt in de eerste plaats het voorzorgsprincipe. *(Applaus bij Groen!)*

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik heb er geen enkel probleem mee dat hierover debatten zouden worden gevoerd. Ik heb wel de indruk dat bepaalde collega's niet gehinderd worden door dossierkennis. Mijnheer Martens, als u de brief leest, dan kunt u alleen maar vaststellen dat de argumentatie zeer zwak is.

U weet waarschijnlijk dat er een koninklijk besluit van 21 februari 2005 is ter reglementering van de doelbewuste introductie in het leefmilieu evenals in de handel van genetisch gemodificeerde organismen enzovoort. Er is ook een samenwerkingsakkoord van 1997. Er is dus wel enige duiding en een kader.

Mevrouw Dua, ik weet niet welk ongunstig advies van de Bioveiligheidsraad door een federale minister werd omgezet in een positief advies.

Mevrouw Vera Dua: Dat is gebeurd toen ik minister was.

Minister-president Kris Peeters: Dat zou kunnen.

Hier gaat het om een gunstig advies van de Bioveiligheidsraad. Die bestaat toch wel uit belangrijke wetenschappers. Het lijkt me niet verstandig dat advies naast zich neer te leggen. Als het gunstig is, moet daar ook rekening mee gehouden worden. Minister Crevits heeft daar trouwens ook een gunstig advies over uitgebracht.

Ik denk dat alle elementen aanwezig zijn. Ik wil de zaak niet communautair op de spits drijven. Wanneer we met elementen, met argumenten en met adviezen onze dossiers kunnen staven, en daar wordt negatief op gereageerd op basis van zeer zwakke argumenten, dan is er een probleem. Er moet dan voor een bijsturing worden gezorgd. Niet meer en niet minder.

Mevrouw Dua, graag zou ik van u de dossiers krijgen die na een ongunstig advies van de Bioveiligheidsraad toch een positief advies hebben gekregen.

Mevrouw Fientje Moerman: Mevrouw Dua, u had het over een simpele voorstelling van zaken. Men kan Vlaanderen echter niet volzetten met genetisch gemodificeerde populieren. Van de 90 miljoen hectare die momenteel in de wereld zijn bebouwd met genetisch gemodificeerd materiaal, liggen er welgeteld 46.000 hectare in Europa, waarvan het grootste deel in Spanje, omdat we hier een zeer strenge regelgeving hebben.

Het gaat hier niet om productie, maar om wetenschappelijke veldproeven. Die proeven worden met alle

mogelijke voorzorgsmaatregelen omringd. Die maatregelen zijn zelfs door de Adviesraad voor Bioveiligheid additioneel strenger gemaakt.

Ik onderschrijf de stelling van de heer Martens en mevrouw Dua dat we voorzichtig moeten zijn. Het is precies om die reden dat er een Europese procedure is, dat we over al die regelgeving beschikken en dat we wetenschappelijk advies vragen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de resultaten van de haalbaarheidsstudie voor de verbreding van het Schipdonkkanaal

ACTUELE VRAAG van mevrouw Joke Schauvliege tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de resultaten van de haalbaarheidsstudie voor de verbreding van het Schipdonkkanaal

ACTUELE VRAAG van de heer Patrick Lachaert tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de resultaten van de haalbaarheidsstudie voor de verbreding van het Schipdonkkanaal

ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het ontsluiten van de Zeebrugse haven en de eventuele verbreding van het Schipdonkkanaal

De voorzitter: Minister-president Peeters zal namens minister Crevits antwoorden.

De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, als ik zou zeggen dat het Schipdonkkanaal de gemoederen beroert, zou ik een open deur intrappen. Enerzijds hebben een paar weken geleden enkele duizenden mensen nog op ludieke wijze tegen de aanleg van dit kanaal geprotesteerd. Anderzijds zitten we met het economisch belang van de haven van Zeebrugge en van de Vlaamse havens in het algemeen en met de uitdrukkelijke wens van het Vlaams Parlement met betrekking tot die havens een betere modal split tot stand te brengen.

Het protest is begrijpelijk. Zoals het er nu bijligt, bepaalt het Schipdonkkanaal in sterke mate het beeld

van de hele regio. Al 30 jaar woedt met tussenpozen het debat over de verbreding van dit kanaal. Het gaat hier dan ook om een moeilijke beslissing.

Gezien de omvang van het project moet de rendabiliteit in oenschouw worden genomen. Het verleden werkt op dit vlak tegen ons. In Vlaanderen en in Wallonië staan tal van constructies die indertijd met vuur en met toen plausibel lijkende argumenten zijn verdedigd, maar die sindsdien nutteloos zijn gebleken. Aangezien ze niet in die val wilde trappen, heeft de Vlaamse Regering besloten een multicriteria-analyse uit te voeren. Hierbij moeten alle aspecten van de problematiek worden onderzocht. Het is steeds de bedoeling geweest hierbij ook rekening te houden met het maatschappelijk draagvlak en een maatschappelijke kosten-batenanalyse uit te voeren. Kortom, het inzetten van een hele batterij aan onderzoeksmiddelen moet tot een weloverwogen keuze in verband met de eventuele verbreding van het kanaal leiden.

We wisten dat dit proces in de loop van het voorjaar van 2008 tot een beslissing moest leiden. Dat is overigens ook gebleken uit het antwoord van een schriftelijke vraag die ik minister Crevits hierover heb gesteld. Mijn verbazing was dan ook niet gering toen ik gisteren plots via teletext en via het radiojournaal vernam dat de rentabiliteit van de verbreding volgens een persbericht hoogst twijfelachtig zou zijn. Mijn verbazing werd des te groter toen deze ochtend bleek dat de klankbordgroep, het forum om de maatschappelijke kosten en baten te beoordelen, pas deze ochtend zou vergaderen en dat de mensen die hier deel van uitmaken vooraf niet over teksten konden beschikken. Ze hebben enkel een link naar een website gekregen. Op die website staat te lezen dat de nodige documenten pas op donderdag 30 mei 2008 zullen verschijnen. Ik vind deze praktijk bedenkelijk.

Indien ik burgemeester van een van de betrokken gemeenten zou zijn, zou ik me ernstig benadeeld voelen indien ik berichten over een dossier van dergelijke omvang in de pers zou moeten lezen. Ik hoop dat dit voorval er niet toe leidt dat de bespreking van het dossier bijna onmogelijk wordt. De haven van Zeebrugge heeft ondertussen uiteraard ook al gereageerd. Dat betekent dat we het debat over dit dossier in de pers voeren en niet op de plaats waar het zou moeten worden gevoerd.

Mijnheer de minister-president, kunt u ons duidelijk maken over welke deelstudie het precies gaat? Over welke conclusies beschikt u? Volgens de pers zou de verbreding min of meer rendabel zijn. Er is ook sprake van de goedkoopste optie en van een welbepaalde groei die nodig is om een investering te rechtvaardigen. Dat lijken me weinig exacte gegevens. Kunt u ons meer inzicht verschaffen?

Is daarmee de kous af? Is er een beslissing? Is er een standpunt van de Vlaamse Regering? Zo neen, wanneer

kunnen we dat verwachten? Wat met verdere onderzoeken? Er is nog het milieueffectenrapport en er zijn nog andere haalbaarheidsstudies lopende, zoals een landbouwstudie. Hoe verhoudt dit alles zich tot een persbericht, dat volgens mij te vroeg is gelanceerd? Ik betreur dit lek. Ik hoop dat u met uw antwoord zekerheid kan verschaffen in een regio die uiterst zenuwachtig reageert op dit dossier.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, het klopt dat de eventuele verbreding van het Schipdonkkanaal heel wat ongerustheid teweegbrengt bij zowel besturen van gemeenten die langs het kanaal gelegen zijn als omwonenden die ermee geconfronteerd zouden kunnen worden. Ik vind het een zeer goede zaak dat de beslissing genomen is om op een objectieve en onderbouwde manier naar dit dossier te kijken. Er zijn studies besteld en het is een goede zaak om de resultaten daarvan af te wachten alvorens beslissingen te nemen.

Ik was net als de heer Van Malderen verbaasd dat gisteren in Terzake de technische haalbaarheidsstudie uitgebreid is besproken met experts en met mensen van de Zeebrugse haven. Vandaag kwam de klankbordgroep samen die is samengesteld uit alle betrokken actoren, ook de maatschappelijke geledingen. Dat is nu net het forum waar dergelijke zaken moeten worden besproken. Als ik goed ben geïnformeerd, is die klankbordgroep vandaag om 11 uur bijeengekomen om de technische haalbaarheidsstudie te bespreken. Het is jammer dat daar al uitspraken over zijn gedaan in de pers.

Ik heb de studie zelf nog niet kunnen inkijken, zoals waarschijnlijk niemand hier. Ik haal mijn informatie dan ook uit de pers. Uit die studie zou blijken dat het economisch niet haalbaar is om het Schipdonkkanaal te verbreden. Mijnheer de minister-president, klopt het dat de technische haalbaarheidsstudie af is? Kunnen daar conclusies over de haalbaarheid uit worden getrokken? Andere belangrijk aspecten zijn leefmilieu, mobiliteit, de verzilting, het waterpeil enzovoort. Lopen de studies over die aspecten nog? Kunnen daar al conclusies uit worden getrokken?

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik zoek al veertien dagen naar die bewuste studie. Op legale manier heb ik ze niet kunnen verkrijgen. Ik vond het dan ook erg eigenaardig dat gisteravond plots die studie werd uitgelegd aan om het even wie. Het parlement is waarschijnlijk niet voldoende belangrijk opdat die studie ook hier zou verzeilen. Is de verstrekte informatie juist? De media zijn de media. Ik zal daar niet meer over zeggen. *(Gelach)*

De perswoordvoerder van minister Crevits stelt namens de minister: “Ondertussen is al duidelijk welke alternatieven die onderzocht zijn voor het kanaal haalbaar zijn en welke niet.” Daaruit leid ik af dat de minister de haalbaarheidsstudie wel al een tijdje heeft, aangezien ze die evaluatie tekstueel maakt. Welke onderzochte alternatieven zijn haalbaar en welke niet? Ik kan het u niet kwalijk nemen als u daar, als plaatsvervangend lid in de Vlaamse Regering, niet op kunt antwoorden. Er moet echter vlug duidelijkheid komen zodat we niet in een Doel-scenario terechtkomen. Daar is in de jaren zeventig beslist dat er onteigeningen en innemingen door de overheid zouden gebeuren. Die zijn pas in de periode 1990-1995 gerealiseerd. We moeten eerder in een Kluisdoks-scenario komen waarbij de overheid ofwel een beslissing neemt en ze uitvoert, ofwel ze niet neemt en dan ook niet uitvoert. Er moet klaarheid zijn voor de betrokkenen.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, er zijn inderdaad echo's en voorlopige conclusies van een studie die niet verwonderlijk zijn. Ze liggen in de lijn van de studies die 40 jaar geleden zijn uitgevoerd, van de studies die 30 jaar geleden zijn uitgevoerd, die 20 jaar geleden zijn uitgevoerd en ook van de studies die 6 jaar geleden zijn uitgevoerd. Ik heb de indruk dat de havenlobby, telkens als er een ongunstige studie is, enkele jaren later het voorstel voor een nieuwe studie doet.

We komen dus tot een voorlopige conclusie. Er is nog geen regeringsbeslissing. Wat is de verdere procedure?

Er is een openbaar onderzoek verricht over het plan-MER. Met welke elementen uit het openbaar onderzoek is bij het verdere verloop rekening gehouden?

Ik verneem in discussies waar ook ambtenaren bij betrokken zijn, dat er een kanaal met sluisen zou worden gegraven, maar zonder waterverlies omdat de haven van Gent soms water te kort heeft. Hoe kan men een kanaal met sluisen aanleggen zonder waterverlies, maar toch met voldoende water voor onder meer de landbouw in de polders?

Ik heb ook de indruk dat men voortdurend een aantal infrastructuurwerken rond Zeebrugge, waarover geen discussie is – bijvoorbeeld de halfhoge brug in Steenbrugge, de aanpassing van het spoor, de N31 in Brugge die voor de verkeersveiligheid versneld zou moeten worden uitgevoerd – uitstelt omdat er geen geld voor is. Men zegt dat die werken nog jaren zullen duren. In plaats daarvan komt men op de proppen met een studie voor een megalomaan project dat honderden miljoenen euro's zal kosten. Wanneer zullen die werken, waarover geen discussie bestaat, in het voordeel van Zeebrugge, worden uitgevoerd? Wanneer zal daar eindelijk geld voor zijn?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik moet minister Crevits verontschuldigen omdat ze de Europese Raad in Bonn bijwoont. Ze had graag zelf op de vragen geantwoord.

Het is natuurlijk juist en het is een spijtig toeval, dat we het hier de laatste tijd zo vaak over ontwerpstudies hebben. Het is te betreuren hoe het de laatste dagen is gelopen, en ik denk dat de minister dat ook betreurt. Als er – mijnheer Tavernier, u kunt dit alleen maar toejuichen, want dit is ook wat het Vlaams Parlement vraagt – grote werken mogelijks kunnen worden uitgevoerd, worden daar heel wat studies voor uitgevoerd. U hebt het maar over studies en studies. Het is heel belangrijk dat we de zaak grondig voorbereiden.

Natuurlijk is het heel delicaat en valt te betreuren dat, als die studies bijna af zijn of in een finale fase zitten, de een of de ander er voordeel bij heeft om die studie op een illegale wijze – zoals u, mijnheer Lachaert – te pakken te krijgen en ermee naar de pers te stappen. Dan krijg je natuurlijk een hele discussie die wat gehandicapt wordt gevoerd omdat je er niet met de nodige sereniteit en klankbordgroepen over kunt praten.

De burgemeesters reageren – en terecht. Mocht u burgemeester zijn en op Terzake de plannen vernemen, dan zou u dat ook doen. Ik betreur dat. Het is een element waarmee je altijd rekening moet houden, en als het dan gebeurt, moet je de nodige sereniteit aan de dag leggen en het debat verder voeren op basis van objectieve elementen.

Ik wil kort de historiek schetsen. De vorige minister van Openbare Werken heeft het, naar aanleiding van een debat over de haven van Zeebrugge, gehad over het Noorderkanaal. Er wordt al dertig of veertig jaar over gesproken, maar het maatschappelijk draagvlak daarvoor is minder dan nul. Er moet iets gebeuren met de haven van Zeebrugge. Jullie zeggen het ook: de problemen inzake de congestie op de weg nopen ertoe dat iets wordt ondernomen om die haven te ontsluiten. Er is het groene licht van Europa voor de estuaire vaart, ten belope van 6,2 miljoen euro. Er varen al twee schepen, een derde komt er later bij. Men zegt ook dat de optie van Seine-Schelde-West moet worden onderzocht.

Bij mijn weten waren toen nog geen andere onderzoeken van dezelfde omvang en diepgang bezig. We hebben beslist dat dergelijke studie moet worden opgestart, want voor het Noorderkanaal is geen maatschappelijk draagvlak. De haalbaarheidsstudie is grondig uitgevoerd. Een belangrijk element daarin is de Klankbordgroep, waarin alle lokale actoren zetelen. In die groep wordt nagegaan welke stappen kunnen worden

gezet. Vandaag heeft de Klankbordgroep vergaderd. Ik ken de resultaten van de bijeenkomst nog niet, maar ik vind het belangrijk dat dergelijke delicate dossiers met de nodige sereniteit en op basis van de nodige studies tot goede beslissingen leiden.

Het is duidelijk dat we geen studie om de studie uitvoeren. Er is terecht verwezen naar de plan-MER, die verder moet worden uitgevoerd. We moeten alles goed onderzoeken en alle elementen kennen vooraleer een beslissing kan worden genomen. Maar als het zo ver is, moeten we een beslissing nemen. Het kan dat wordt beslist dat de uitvoering niet haalbaar is, maar het kan ook dat het wel haalbaar wordt bevonden. In elk geval kunnen we vandaag die beslissing in een of andere zin nog niet nemen.

De heren Van Malderen en Lachaert vragen welke beslissing wordt genomen. Ik zeg u in alle duidelijkheid: de Klankbordgroep werkt voort, de studie wordt gefinaliseerd en de resultaten van het plan-MER worden tegen eind 2008 verwacht. Als we al die elementen in handen hebben, zullen we beslissingen nemen en die ook uitvoeren. Ik treed u wel bij dat u betreurt hoe het debat wordt gevoerd. Ik ga ervan uit dat de commissievoorzitter ervoor zorgt dat in de commissie aan de bevoegde minister alle vragen kunnen worden gesteld die ook hier zijn gesteld. Het is niet het moment om daar nu op in te gaan.

Tot de heer Tavernier wil ik wel zeggen dat het wat gemakkelijk is om hier te zeggen dat er over de werken een grote consensus bestaat, maar dat ze niet worden uitgevoerd. Ik zou wel graag weten over wat hij het precies heeft. De bevoegde minister zal u met plezier informeren over de timing van de werken. Bij mijn weten worden alle noodzakelijke werken die zijn afgesproken ook daadwerkelijk uitgevoerd, op basis van een tijdstabel. Dat wordt dus aangepakt.

De ontsluiting van de haven van Zeebrugge naar het hinterland kan niet op duizend verschillende manieren. Dat kan alleen via het spoor, de weg en de estuaire vaart. De vraag of het kan via de binnenvaart moet nog worden beantwoord. Dat mag niet gebeuren aan de hand van een tendentius debat waarin men vooraf via de media laat uitschijnen dat dit niet rendabel is, maar op basis van grondige studies. Dat is de manier waarop dit parlement en de regering werken.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik leid er in elk geval uit af dat er nog geen beslissing is gevallen en ook niet, in tegenstelling met wat op mijn schriftelijke vraag werd geantwoord in het voorjaar van 2008, te verwachten valt.

In uw antwoord hoor ik wel een mogelijke tegenstelling met de verklaring van de woordvoerder van minister

Crevits. Mijnheer Lachaert, u hebt er daarnet naar verwezen. De woordvoerder van minister Crevits zegt: we weten nu welke alternatieven haalbaar zijn. Op zijn minst wordt daardoor de indruk gewekt dat al een bepaalde richting is ingeslagen. Ik zou er toch voor willen pleiten om de rol van het forum, de maatschappelijke kosten-batenanalyse en de stakeholders ten volle te laten spelen, uit respect voor de rol die zij met heel veel overgave opnemen.

Mijnheer de minister-president, u verwijst terecht naar de noodzaak om in de afwikkeling van het vrachtverkeer van Zeebrugge een betere modal split na te streven. Ik denk dat daarover een kamerbrede consensus bestaat. Maar niet op alle plaatsen zijn alle vervoersmodi even haalbaar of wenselijk. In die zin is een dergelijk onderbouwde studie absoluut een voorwaarde. De modal split kan gerealiseerd worden via meer binnenvaart, maar zal ook rendabel moeten blijven op die plaats. Elk project is particulier.

Het lijkt me noodzakelijk dat men bij een project van deze omvang, 40 kilometer nieuw kanaal graven, – men spreekt over een verbreding, maar eigenlijk is het een nieuw kanaal – en zeventien bruggen aanleggen, geen enkel risico kan nemen. Voor een investering van dergelijke omvang moet men absoluut de studie afwachten.

Ik wil er ook voor pleiten om nieuwe ontwikkelingen mee in ogenschouw te nemen. Er gaan geruchten over tolheffing die op het Franse traject van de Seine-Scheldeverbinding geheven zou worden. Ook dat heeft een invloed. Er is de tendens om grotere schepen te gebruiken, die sowieso Zeebrugge niet zouden aandoen enzovoort.

Ik denk dat er nog wat studiewerk is. Ik kan alleen nogmaals benadrukken dat ik het betreurt dat dit op deze manier in de pers is gekomen. Ik hoop dat zo snel mogelijk zekerheid gecreëerd kan worden.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de minister-president, het is goed dat u het maatschappelijk debat alle kansen wilt geven en ook de klankbordgroep zijn rol wilt laten spelen. Nog niet zolang geleden hebben we in de commissie een discussie gehad, waarbij een aantal collega's zeiden dat die studies maar besteld zijn om de beslissing die in feite al genomen is te onderbouwen.

Als het klopt dat in de studie staat dat het economisch niet allemaal zo evident zou zijn, bewijst dat dat de studies op een objectieve en goede manier gebeuren en ook de Vlaamse Regering daar op een deftige en onderbouwde manier mee wil omgaan. Dat vind ik heel positief.

Mijnheer de minister-president, ik wil toch nog eens herhalen dat de economische haalbaarheid één zaak is,

maar ik zou toch ook voldoende aandacht willen vragen voor de aspecten leefmilieu, waterpeil, verzilting en de omwonenden, want mensen zitten al jaren in de onzekerheid. Men moet al die elementen meenemen en een onderbouwde beslissing nemen, maar ik heb er vertrouwen in dat het ook op die manier zal gebeuren. Met respect voor overleg en alle belangen die ermee gemoeid zijn.

De heer Patrick Lachaert: Mijnheer de minister-president, ik begrijp uit uw uiteenzetting dat wat de perswoordvoerder van minister Crevits heeft gezegd, enigszins voorbarig is. Hij stelde dat de studies die haalbaar zijn, onderzocht en duidelijk zijn, maar ze zijn nog niet duidelijk. Het was dus een enigszins voorbarige aankondiging.

Ik begrijp dat wat gisteren en vandaag in de media werd belicht, maar een deel van de werkelijkheid is. Er staat meer in de studie, maar die hebben we nog niet kunnen inzien, ook niet illegaal.

Zoals bij vele dossiers wil iedereen de kool en de geit sparen. Ecologie of economie, het is het ene of het andere. Maar als men dergelijke symbooldossiers inhoudelijk tracht te motiveren en te verwetenschappelijken, kan men dikwijls tot een oplossing komen die en het ecologische en het economische en het nimbysyndroom zou kunnen verzoenen.

De heer Jef Tavernier: Het gaat hier niet over het nimbysyndroom, het gaat over waaraan men overheidsgeld besteedt op de meest efficiënte manier, met respect voor een van de mooiste landschappen van Vlaanderen. Mijnheer de minister-president, er zijn inderdaad studies gemaakt over het Noorderkanaal, 30 tot 40 jaar geleden. Nog niet zolang geleden, tijdens vorige legislatuur, was er de MaIS-studie, over ongeveer het traject dat men nu opnieuw bestudeert. Daarnaast is er de binnenvaart. Er zijn verschillende mogelijkheden om de binnenvaart te ontsluiten naargelang het type schepen en naargelang het traject. Dan moet men ook de verschillende elementen bekijken en de alternatieven: de nachtvaart rond Brugge, de halfhoge brug Steenbrugge, voetgangers- en fietsbruggen in Brugge. Dat is belangrijk, mijnheer Decaluwe, wetende dat vijf jaar geleden de heer Coens zelfs de estuaire vaart absoluut niet zag zitten. Gelukkig is hij van idee veranderd en vindt hij dit nu een goed alternatief, al was het maar tijdelijk en beperkt.

Men zal aan een goede trafiekanalyse moeten doen want sommigen, mijnheer Decaluwe, zeggen dat het belangrijk is om goederen te kunnen vervoeren van Zeebrugge naar Noord-Frankrijk. Dat komt bij mij over als het willen verbinden van zeehavens met zeehavens via de binnenvaart. Ik dacht dat wanneer je zeehavens met zeehavens verbindt, je dat best doet via de zee, een beetje logisch en economisch denkende, in plaats van een van onze mooiste landschappen te verknoeien in het

kader van een bepaald waanbeeld dat sommigen hebben over steeds grotere containerschepen en steeds meer containertrafiek, wat nauwelijks een toegevoegde waarde heeft en nauwelijks tewerkstelling brengt.

De voorzitter: Mevrouw Bruyninckx heeft het woord.

Mevrouw Agnes Bruyninckx: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ook het Vlaams Belang neemt met verbijstering kennis van het feit dat een zo belangrijk en zwaarwichtig dossier als de afgewerkte haalbaarheidsstudie aangaande Seine-Schelde-West te grabbel werd gegooid, nog voor de belanghebbenden, onder meer de parlementsleden en ook de mensen ter plaatse, inzage gekregen hebben in dit dossier. Het programma Terzake genoot blijkbaar wel van dit voorrecht. Men kan zich afvragen wie deze studie heeft gelekt en waarom. Voor sommigen is het blijkbaar belangrijker politiek te voeren in de media dan in het parlement.

Professor ruimtelijke planning Allaert trok nogal snel zijn conclusies in de media, misschien te snel, toen hij stelde dat het geheel nogal mager scoort. Alleen de hoge economische ontwikkeling van de haven zou het project rendabel kunnen maken. Daarop gaf de voorzitter van de MBZ, de heer Coens, als verdediging aan: "De hoge groei waarover het rapport het heeft, is de normale groei die de haven zal kennen volgens het normale scenario."

Mijnheer de minister-president, ik zal u niet vragen wat vandaag uw beslissing is, want dat is onmogelijk. Er moeten nog zoveel studies worden afgewerkt en er moet nog een hoorzitting komen op 10 juni, waar de tegenstanders van het project aan het woord kunnen komen. Het zal dus nog een tijdje duren voor de echte beslissing is gevallen. Het Vlaams Belang zal pas een beslissing nemen wanneer we alle studies kennen en alle hoorzittingen afgelopen zijn. Het Vlaams Belang wil wel van u vernemen wat uw reactie is op het vroegtijdig uitlekken van dit dossier en op de reacties van professor Allaert, die mijns inziens te voorbarig waren, alsook die van de gedelegeerd bestuurder van de MBZ.

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de minister-president, ik vind het goed dat u zegt dat de studie moet worden afgewerkt. Ik heb al diverse vergaderingen van die klankbordgroep bijgewoond. De studie wordt zeer grondig uitgevoerd, rekening houdend met alle elementen. Ik hoop echter dat, mocht bij het opstellen van het plan-MER worden vastgesteld dat dit om een of meer redenen niet haalbaar is, de reservatiezone aan beide zijden van het kanaal, waarin het gewestplan voorziet, dan ook wordt tenietgedaan. De mensen die daar wonen, leven immers al dertig jaar in onzekerheid.

Op het einde van de vorige zittingsperiode is hier kamerbreed een motie goedgekeurd, waarin werd gevraagd aan de regering, die toen op haar laatste benen liep, om de mensen die in die reservatiezone wonen dezelfde rechten te geven als bij zonevreemde woningen in agrarisch gebied. Het is belangrijk dat ook de mensen die langs het Schipdonkkanaal wonen, duidelijkheid krijgen. Mijn stelling en ook de stelling van het Meetjesland is dat de studie haar beloop moet krijgen. De studie gebeurt grondig: daar kan ik van getuigen. Iedereen wacht het resultaat ervan af alvorens tot verdere besprekingen over te gaan.

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik wijs erop dat we opnieuw discussiëren over een dossier waarvan de studie nog niet volledig is afgerond. Maar goed, ook ik betreur de negatieve sfeer waarin dit dossier is verzeild geraakt. Qua timing heeft het debat van gisteren in Terzake inderdaad allerminst bijgedragen tot een verbetering.

Ik pleit uiteraard voor een oplossing en een beslissing die ruim wordt ondersteund, over de betrokken regio's heen – want diverse regio's zijn hierbij betrokken – en ook in de diverse beslissingsniveaus.

Wat de economische haalbaarheid betreft: louter stellen dat het project momenteel niet rendabel is, is, met wat we nu weten, de waarheid geweld aandoen. Volgens de studie is het project op nationaal niveau niet batig, maar op Europees niveau zou er wel een rendement van 7 procent zijn. Maar goed, het lijkt me te vroeg daar conclusies uit te trekken.

Ik kijk ook uit naar het volledige MER. Momenteel is dat rapport immers niet volledig uitgewerkt. Er zijn immers nog niet voldoende gegevens over het uiteindelijke traject. Belangrijk is daarbij uiteraard dat rekening wordt gehouden met de impact op het landschap en met de problematiek van de afwatering. Ook een belangrijke factor is wat er met de landbouw gebeurt. Tenslotte moet er worden gewacht op de hoorzitting van 10 juni met 't Groot Gedelf. Ook dat is een belangrijke factor waaraan dit parlement aandacht moet besteden.

Mijnheer de minister-president, ten slotte dring ik erop aan dat het voorstel van professor Allaert over het mogelijke alternatief langs het spoor ernstig zou worden onderzocht, zodat er eindelijk een beslissing kan vallen. Een oplossing is noodzakelijk en dringend, maar moet ook ruim worden gesteund.

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mijnheer de minister-president, dit dossier lijkt me inderdaad nog niet rijp

voor een beslissing. Minister Crevits stelde deze ochtend in de pers dat het een 'ja maar'-dossier is. Ik wil voornamelijk de aandacht vestigen op die 'maar'. Er lopen een aantal studies. Er is de kosten-batenanalyse, het MER en de haalbaarheidsstudie. Later volgt er ook nog een ruimtelijk uitvoeringsplan. Er zullen dus nog heel wat afwegingen moeten gebeuren, alvorens er een uiteindelijke conclusie kan worden getrokken.

Er zijn ook heel wat sectorale afwegingen nodig in dit dossier. Een voorbeeld is de landbouw. Tussen Dudzele en Hoeke zou er 78 hectare landbouw verdwijnen. Als men zich niet beperkt tot de reservatiestrook langs het kanaal, zullen er zeer veel onteigeningen zijn. Ook met de kwaliteit van het landschap moet absoluut rekening worden gehouden.

Dit is voornamelijk een en-enverhaal. Het gaat niet enkel over het kanaal: het gaat zowel over de modal split als over de trajecten via de derde en vierde spoorlijn tussen Gent en Brugge en over de binnenvaart en de zeevaart. Het gaat ook over wegtrajecten, met de ondertunneling van de N31, die zeer belangrijk is. Daar is men al een heel eind opgeschoten, maar de uiteindelijke oplossing is nog niet bereikt. Dan is er nog de AX, waar toch ook een draagvlak voor bestaat. Ik pleit voor dat en-enverhaal en voor het nemen van de juiste beslissingen op het juiste ogenblik.

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte leden, we moeten ons eens dringend afvragen waarmee we hier bezig zijn. Dat is een fundamentele vraag. Er is doelbewust gelekt, vanuit een bepaalde stelling met betrekking tot het hele project. De stelling luidt dat het kanaal economisch gezien geen zin heeft.

Die stelling – een cruciale stelling – wordt bewust gelekt. Ik zou graag weten hoe dat komt. Los van de inhoud is dat tendentiekus. De pers gaat daarop in. Het Vlaams Parlement gaat daarop in. Het is een loodzwaar dossier dat hier in de commissie pas kan worden besproken nadat de klankbordgroep – zoals vanmorgen – is samengekomen en een advies heeft geformuleerd. Ook de gemeenten en het bestuur van de haven van Zeebrugge moeten daar nog eens over nadenken en delibereren. We moeten weten waar we aan meedoen. Laten we ons meeslepen door de media of niet? Of gebruiken we ons gezond verstand en geven we het dossier aan de bevoegde commissie?

Ik hoor hier collega's impliciet stellingen en meningen verdedigen waar ik het helemaal niet mee eens ben. Dat is desinformatie. Maar ik krijg de kans niet om tegen te argumenteren want dit hele dossier zit in een

actuele vraag gepropt. Ik roep het parlement op om het gezond verstand te gebruiken. Ik sluit me grotendeels aan bij de minister-president, die betreurt dat het zo gelopen is.

De heer Carl Decaluwe: Ik sluit me volledig aan bij de heer Van Nieuwkerke. Ik zal geen uitspraken doen over het dossier, ik heb het dossier noch de studies gelezen. Voor de tweede keer op rij verschijnen er studies over belangrijke dossiers en loopt het parlement achter de feiten aan.

Mijnheer Tavernier, het spijt me dat ik het zo moet zeggen: u bent precies een gazetencoureur, u neemt stellingen in zonder de studies te lezen. De waarheid heeft haar rechten. De heer Coens heeft hier in 1999 en 2000 als Vlaams volksvertegenwoordiger met redenen omklede moties en voorstellen van resolutie ingediend rond de estuaire vaart. Het voorstel voor nachtelijke vaart doorheen Brugge is te gek om los te lopen. De vaartuigen zijn te groot. Men zou de historische bruggen of de poorten in Brugge moeten afbreken om die grote binnenvaartuigen met drie, vier containers op elkaar door te laten. Ofwel kiezen we voor het historisch landschap, ofwel kiezen we voor de historische poorten van Brugge. Ik stel het nu zeer populistisch voor. We moeten dit dossier eerst te gronde bespreken in de commissie in plaats van hier gratis op basis van krantenartikelen stellingen te komen verdedigen.

Minister-president Kris Peeters: De sprekers hebben gelijk. We moeten het debat sereen houden. Ik zeg het nogmaals: ik betreur dat het is uitgelekt. Ik ga me daar verder niet in verdiepen. Het was de bedoeling om via dat lek het debat in een bepaalde richting te duwen. Gelukkig gaat het parlement daar niet op in. Het debat zal in de bevoegde commissie samen met minister Crevits worden voortgezet wanneer alle studies zijn afgerond.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer De Craemer, u betreurt dat hier een onafgewerkte studie wordt besproken. Dat heeft u echter niet belet om enkele weken geleden al een stelling voor de verbreding in te nemen. Niemand hier heeft de studie kunnen inkijken, maar u weet al zeker dat de doortrekking wel rendeert. Het is dat soort stellingname dat ik betreur.

Alle betrokkenen – bewoners, bezoekers en de haven van Zeebrugge – hebben recht op een goeddoordachte, onderbouwde beslissing. Dat moet zo snel mogelijk gebeuren. De mensen in de reservatiestrook hebben daar recht op. Hun persoonlijke toekomst hangt daarvan af. Maar we mogen niets overhaasten. Het moet vooral een wijze beslissing zijn. Dit dossier zal zo'n enorme impact hebben – op heel Vlaanderen – dat we alles in ogen-schouw moeten nemen. Met alles bedoel ik: en ecologie, en economie en waterhuishouding. Dat is hier al breed aan bod gekomen.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, ik vraag het woord, want de heer Van Malderen heeft niet goed geluisterd naar mijn vorige uiteenzetting.

De voorzitter: Mijnheer De Craemer, dit is de aanzet van het debat; in de commissie zal er nog uitgebreid op teruggekomen worden. Ik geef nu het woord aan mevrouw Schauvliege.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mevrouw de voorzitter, ik heb er alle vertrouwen in dat minister Crevits een goed onderbouwd dossier zal opstellen en een goed doordachte beslissing zal nemen, samen met dit Vlaams Parlement. Op 10 juni hebben we een hoorzitting, ook die moet alle kansen krijgen.

De heer Patrick Lachaert: Ik sluit me daarbij aan. We moeten alle aspecten, openbare werken, milieu, economie en landbouw, goed bekijken en we moeten proberen om de kwestie zo diep mogelijk uit te spitten om tot een verstandige oplossing te komen.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister-president, ik kijk er uiteraard naar uit om de volledige studie ten gronde te bestuderen.

Mijnheer Decaluwe, er is natuurlijk een verschil tussen schepen van 4500 ton met twee, drie of vier lagen containers en schepen van 1350 ton die er misschien wel door kunnen.

Mijnheer de minister-president, ik zeg niet dat men niet op schema, of op uw schema, zit, maar men zou al een aantal projecten waarover consensus bestaat, versneld kunnen uitvoeren.

Het zou misschien beter zijn om, voor wat het spoor betreft, eerst de spoorverbinding Zeebrugge-Brugge-Gent te optimaliseren vooraleer men begint te praten over weer een nieuw spoor. Doe eerst wat je kunt, zorg dat daar geld voor is en begin dan pas te dromen van andere dingen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de plaatsing van extra digitale flitspalen

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Peeters.

De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, wekelijks vervangt u hier wel iemand, het wordt op den duur gezellig.

Ik had minister Van Brempt een vraag willen stellen over een quote van haar op de radio, die de prijs van de dag krijgt. Ze zei: “We zetten flitspalen, maar we willen de mensen niet beboeten.” U begrijpt dat ik toch eens aan de minister wou vragen wat ze daarmee bedoelt. Waarom zet ze die flitspalen er dan, om fotootjes te maken van mensen onderweg? U kunt haar die vraag misschien eens overmaken, want het is niet mijn hoofdvraag.

Minister Van Brempt zegt dat er nieuwe flitspalen komen en ze zwaait met cijfers waaruit moet blijken dat het aantal verkeersdoden zou verminderen naargelang er meer flitspalen staan, en ze zegt dat ze als ze voor elke dode minder een flitspaal moet zetten, ze dat met plezier zal doen.

De minister heeft iets met camera's. Bij De Lijn lukt het niet, het duurt tweeënhalf jaar om een paar simpele camera's te hangen, maar met de flitspalen lukt het wel. Ik begin toch de indruk te krijgen dat de flitspalen wat meer rendabel zijn dan camera's bij De Lijn. Dit is echter een heel andere discussie.

Ik vraag me dit af, want wie alles analyseert wat hij te horen krijgt over de nieuwe flitspalen, krijgt toch de indruk dat het om geld gaat: bijkomende flitspalen en nieuwe verwerkingscentra in Gent en Antwerpen waar 1,4 miljoen overtredingen kunnen worden verwerkt. Dit gaat over omzet, over 'kassa'! We kunnen dit vergelijken met persberichten van bedrijven die zeggen dat hun nieuwe infrastructuur zal opbrengen, dat de investering onmiddellijk terugverdiend is. Ik vraag mij af waar het verkeersbeleid zit.

Het wordt nog beter, de technologie is schitterend, want de camera's zullen dag en nacht draaien. Het is blijkbaar heel belangrijk dat ze 's nachts werken, want dan gebeuren er blijkbaar heel veel ongevallen, ook op autosnelwegen, want daar komen de camera's nu ook – dat is het nieuwe aan deze zaak. Dat ze de hele nacht werken, is de digitale revolutie of evolutie! Wie echter de cijfers analyseert van de ongevallen 's nachts en op autosnelwegen, komt uit op amper 8 procent van alle ongelukken. Een mens vraagt zich af waarom er dan flitscamera's op de autosnelwegen moeten staan.

En het wordt nog interessanter, want ze zwaait met die studie. Maar dat is vreemd, want er is eigenlijk geen wetenschappelijk onderbouwde studie die zegt dat de verkeersdoden verminderen om bepaalde redenen. Als die studie er is, zal ik ze met plezier ontvangen.

Laten we even met het buitenland vergelijken. In Nederland staan er op dit ogenblik 1478 flitspalen. Dat is 90,81 flitspalen per miljoen inwoners. In Vlaanderen

staan er straks 1660, wat 217,7 flitspalen per miljoen inwoners is. In Vlaanderen staan dus ongeveer drie keer zoveel flitspalen. Wat doet een mens dan met de onderzoeken, geconnecteerd aan het aantal verkeersdoden? Als die flitspalen er effectief voor zorgen dat er minder verkeersdoden zijn, dan zal dat wel met elkaar te maken hebben. Aangezien we drie keer zoveel flitspalen hebben, zal dat wel effect hebben. Maar wat blijkt nu? In Nederland ligt het aantal verkeersslachtoffers beduidend lager met drie keer minder flitspalen. Zijn wij dan de cowboys van de weg? (*Rumoer*)

Dit is cijfermateriaal waarbij een mens zich vragen stelt. Het lijkt erop dat de flitspalen de absolute jackpot zijn, dat de automobilisten aan de kassa moeten passeren, en dan hebben we het nog niet over de verdeling van het verkeersboetefonds tussen Vlaanderen en Wallonië, maar dit terzijde. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Flitspalen zijn inderdaad de jackpot van België geworden, en als we de opbrengsten bekijken, dan vraag ik me af waarom niet meer wordt geïnvesteerd in een degelijk verkeersbeleid. Nu worden er flitspalen neergepoot in zones waar het verkeer elke dag stilstaat. Ik heb bekeken waar ze komen in Antwerpen. Daar kun je elke dag van 's morgens tot 's avonds zelfs niet sneller rijden dan 100 kilometer per uur. Waarom worden ze dan op de ring geplaatst? Dat heeft niets te maken met verkeersveiligheid, met verkeersdoden vermijden, maar gewoon met opbrengsten.

Daarom vraag ik waar de expliciete bewijzen zijn waarmee wordt gezwaaid. Ik ben heel geïnteresseerd in de studie over de relatie tussen flitspalen en minder verkeersdoden. Als er studies zijn, overhandig ze dan aan het parlement. In welke mate zouden de verkeersongevallen dalen, indien de overheid investeert in infrastructuur, waardoor de files zouden verminderen? Dat is nog een ander verhaal. Vandaag is nog maar eens gebleken dat het verkeer nogmaals zal toenemen. We zullen nog allemaal stilstaan. Wanneer en waar gaan ze die jackpotten van de regering laten renderen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, minister Van Brempt en ikzelf hebben er geen enkel probleem mee om die studies over te maken. Mijnheer Verstrepen, u verwijst naar binnen- en buitenlands onderzoek dat aangeeft dat flitspalen aan verkeerslichten en snelheidscamera's het aantal letselongevallen reduceren. Het Steunpunt Verkeersveiligheid heeft twee studies uitgevoerd die de bevoegde minister u graag zal overmaken.

De eerste studie is van 2004 en gebaseerd op drie wegen in één politiezone. Daar vond een daling plaats

van het aantal letselongevallen met 27 percent, en een daling van 14 percent van het totaal aantal ongevallen. De tweede studie is van 2006 en is gebaseerd op elf wegassen uit drie politiezones. Die vond als beste schatting van het effect van de Vlaamse onbemande camera's een significante reductie van alle ongevallen, inclusief die met uitsluitend materiële schade, met 20 tot 21 percent. Die reductie sluit volgens de studie aan bij internationaal gepubliceerde cijfers.

U vraagt naar studies, en u krijgt ze. Ik zal ze u overmaken.

De verkeersveiligheid omvat verschillende facetten. We moeten ervoor zorgen dat de infrastructuur de veiligheid van de weggebruikers maximaal garandeert. Daarom hebben we een indrukwekkend programma voor gevaarlijke punten. De ministers Crevits en Van Brempt doen daar enorme inspanningen voor.

Infrastructuur is een belangrijk element om de verkeersveiligheid te garanderen. Er zijn al tal van initiatieven en werkzaamheden gefinaliseerd. We investeren jaarlijks 100 miljoen euro en meer uit het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (FFEU) in de gevaarlijke punten. Minister Van Brempt doet ook heel wat inspanningen inzake de vorming rond verkeersveiligheid.

Mijnheer Verstrepen, u praat over de flitspalen als een soort jackpot. Het mag niet zo zijn dat de mensen die geflitst worden, de indruk hebben dat ze gepakt worden. Men mag niet het gevoel hebben dat we de flitspalen verdoken opstellen in de hoop dat men ze niet ziet. Om dat gevoel te voorkomen, zullen wij, zoals dat in andere landen gebeurt, een signalisatiebord voor de flitspalen plaatsen. Op die manier worden de weggebruikers vooraf gewaarschuwd dat er een flitspaal staat. De bevoegde ministers hebben immers niet de bedoeling om zo veel mogelijk mensen te flitsen, maar wel om ervoor te zorgen dat men de maximumsnelheid respecteert, en dat men weet dat men anders beboet wordt.

Dat is een goede en duidelijke maatregel die de beide ministers hebben genomen. Zij zullen verder overleg plegen over het aanbrengen van die waarschuwborden. We moeten immers vermijden dat er op die manier weer te veel borden langs de weg komen te staan. Het is in elk geval belangrijk om de automobilist te informeren waar de flitspalen staan, alleen al om te voorkomen dat hij de flitspaal pas op het laatste moment opmerkt en dan vol op de rem gaat staan, met alle gevolgen van dien.

Mijnheer Verstrepen, collega's, met deze en andere maatregelen zetten wij belangrijke stappen om de verkeersveiligheid te verbeteren en het aantal ongevallen op onze Vlaamse wegen tot het minimum te beperken. Minister Van Brempt verricht op dat vlak, samen met de andere collega's, schitterend werk.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. U haalt twee studies aan, die ik met veel aandacht naast de studie over de evolutie van de verkeersongevallen zal leggen. In die studie wordt ook het thema van de flitspalen aangekaart. Ik zal u een kopie bezorgen. Ik wil nog wel eens zien hoe we daar dan uit komen. Daar is immers weinig sprake van verschuivingen. En dan gaat het over het hele grondgebied. Het lijkt me in elk geval heel boeiend om die twee studies te matchen. Dat is belangrijk.

Ik betwist nog altijd een deel van de uitleg, omdat er nog steeds geen instituut bestaat dat verkeersongevallen op een wetenschappelijke manier bestudeert. Ik wil daar bij dezen toch nog eens voor pleiten.

U zegt dat u waarschuwingsborden gaat plaatsen voor de flitspalen. Dat lijkt me eerlijk, ook al hebben de mensen dat niet nodig. Ze hebben immers allemaal een TomTom. Dat wordt volledig geüpdatet, alle flitspalen staan daarin aangeduid. *(Opmerkingen)*

Iedereen heeft hier toch een TomTom? Alle flitspalen staan daarin aangeduid. Maar het is in elk geval interessant om die borden te plaatsen, want als iemand de remmen dichtgooit, is er inderdaad nog meer kans op ongevallen. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Het komt er dus gewoon op neer dat het grootste deel van de flitspalen wordt ingezet, zeker op de autosnelwegen, als jackpots. Zolang er geen wetenschappelijk onderzoek is, kunnen die cijfers perfect worden opgesplitst. Misschien moet u ook eens de cijfers bekijken wanneer een vrachtwagen op een file inrijdt en nagaan hoeveel slachtoffers daarbij vallen. Als ik vaststel dat er camera's worden geplaatst op plaatsen waar er bijna geen verkeersongevallen gebeuren, dan heb ik daar vragen bij. In Antwerpen is er ook een studie die uitwijst dat je beter veilig over de ring rond Brussel kunt rijden want daar gebeuren nauwelijks verkeersongevallen.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mijnheer Verstrepen, het is spijtig dat u niet aanwezig was in de commissie voor Openbare Werken en Mobiliteit, waar ik onlangs een vraag om uitleg heb gesteld aan minister Van Brempt over een doordachte plaatsing van flitspalen. Blijkbaar was het in Benidorm plezanter, wat ik u overigens van harte gun.

Mijnheer de minister-president, het is een feit dat in de periode 2002-2007 in Vlaanderen ongeveer 1500 flitspalen werden geplaatst. Daarmee heeft Vlaanderen momenteel het dichtste flitspalennetwerk in heel Europa, dit in tegenstelling tot Wallonië, waar we de flitspalen met een vergrootglas moeten gaan zoeken.

Wanneer de Vlaamse Regering flitspalen wil inzetten op die plaatsen waarvan bewezen is dat ze een reëel gevaar opleveren en die niet verder kunnen worden beveiligd door een verbetering van de infrastructuur, dan ga ik akkoord. Ik heb echter de indruk dat veel van die flitspalen, en zeker die langs de autosnelwegen, niet op de gevaarlijkste plaatsen staan. Trouwens, op autosnelwegen zijn mobiele politiepatrouilles om velerlei redenen veel interessanter dan flitspalen. Dat is echter een federale bevoegdheid.

Mijnheer de minister-president, ik pleit ervoor – en ik ben blij dat u dezelfde visie hebt – dat, zoals in Nederland, flitspalen op voorhand worden aangekondigd. U zegt dat minister Van Brempt daar hetzelfde over denkt. Ik citeer minister van Brempt uit de Handelingen van de commissievergadering C231 van 6 mei 2008: “Individuele flitspalen worden best niet aangekondigd.” Blijkbaar is daar dus enige begripsverwarring over.

Mijnheer de minister-president, ik ben blij dat u ook van mening bent dat het beter is om die flitspalen wel aan te kondigen. Zo kan de snelheid op een veilige manier worden verminderd. De hoofdzaak moet het bevorderen van de veiligheid zijn, en niet het opdrijven van de pakkans en het op kosten jagen van automobilisten en motorrijders.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Verstrepen, ik heb gelezen dat u in Benidorm bent geweest. Volgens mij was het daar erg warm. Het verbaast me dat u spreekt over flitspalen en het aantal verkeersdoden. Het zou goed zijn indien u de cijfers zou nakijken van het aantal zwaar- en lichtgewonden. Gisteravond hebben we in de commissie tot halfnegen een toelichting gehad over het Mobiliteitsplan Vlaanderen. Het gaat niet alleen over het terugdringen van het aantal doden, maar ook van het aantal zwaar- en lichtgewonden.

Ik ken uw stijl. Die is zeer populistisch. Wanneer u in een gemeente woont waar iemand wordt doodgereden als gevolg van het negeren van een rood licht, dan zult u vragen dat er zo snel mogelijk flitspalen worden geplaatst. Hetzelfde geldt overigens voor mensen die zwaargewond uit een verkeersongeval komen en voor de rest van hun leven gehandicapt zijn. U vergelijkt Vlaanderen en Nederlands op een populistische manier. Als er een land is waarmee u Vlaanderen inzake verkeersveiligheid niet moet vergelijken, dan is het wel Nederland. In Nederland is de leesbaarheid van de borden overal dezelfde. De minister-president weet wellicht uit zijn vorige leven als minister van Openbare Werken dat Vlaanderen inzake infrastructuur nog heel wat moet inhalen.

Mijnheer Verstrepen, u zegt dat er geen wetenschappelijke studies bestaan. U hebt het over een studie van Antwerpen waar ik nog nooit over gehoord heb. Ik wil u

verwijzen naar de Stichting Wetenschappelijk Onderzoek Verkeersveiligheid (SWOV) in Nederland. De SWOV zal u alle studies geven over de invloed van flitspalen.

Mijnheer Verstrepen, eigenlijk is het heel simpel. Als men niet door het rood licht rijdt en zich aan de toegelaten snelheid houdt, dan is er geen repressief optreden nodig. Gedraag u in het verkeer zoals het hoort, en niet zoals de heer Dedecker aangeeft, die stelt dat chauffeurs 's nachts tegen 180 kilometer per uur over de snelweg mogen scheuren. Ik ben een aantal keren met uw partijvoorzitter in debat getreden. Het spijt me, maar aan het soort plat populisme dat hij aanhangt, doe ik niet mee. (*Applaus*)

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, de opmerkingen van de collega's zijn zeer duidelijk. We trachten de verkeersveiligheid verder op te krikken. De flitspalen zijn daarvoor een belangrijk instrument. Ze dienen niet om de pakkans te verhogen. Degenen die de opgelegde snelheidsbeperkingen niet respecteren, weten vooraf dat ze daarvoor beboet zullen worden. Dat is een zeer verstandige beleidsmaatregel. Ik kan het niet treffender zeggen dan de heer Peumans. Elk verkeersslachtoffer is er één te veel.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik ben aangenaam verrast dat Vlaams Belang zelfs langer dan een kwartier aanwezig is in een bepaalde commissie om een aantal zaken te volgen. (*Rumoer. Opmerkingen*)

De heer Eric Van Rompuy: Iemand die vorige week in Benidorm zat, komt ons hier de les spellen! Ik verdedig hier de leden van het Vlaams Belang, die altijd aanwezig zijn.

De heer Jurgen Verstrepen: Vorige vrijdag was er dus een commissievergadering. Dat is nieuw! U moet bij de les blijven. (*Opmerkingen*)

Mijnheer Peumans, u spreekt hier over populisme. Wat u doet, is echter de optelsom maken van een aantal zaken. In één zin hebt u het over 'dood', 'gehandicapt', 'ongeval', 'emotie', 'de rest van uw leven', 'rood licht'. Als dat geen plat populisme is, weet ik het ook niet meer. (*Opmerkingen*)

Ik heb hier nooit gezegd dat ik tegen een roodlicht-camera ben. (*Rumoer*)

Ik heb hier geen lessen te ontvangen inzake voorbeeldgedrag. Ik meen me te herinneren dat iemand van CD&V onlangs gepakt is omdat hij te snel reed. Hij heeft een boete gekregen, en zijn rijbewijs werd ingetrokken. En Florke van sp.a reed zat in zijn auto rond. Dan is het toch wel straf dat hier wordt gesproken over populisme.

Mijnheer Van Rompuy, de heer Dedecker is nog nooit 's nachts gepakt omdat hij, zoals de heer Bogaert, te snel reed. Daar moet u eens op letten!

De voorzitter: De heer Koninckx heeft het woord.

De heer Flor Koninckx: Mevrouw de voorzitter, ik was eerst van plan te reageren. Wat hier wordt gezegd, is echter zo laag bij de grond dat ik dat niet zal doen. (*Applaus*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Vandenbroucke tot de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de stand van zaken met betrekking tot de hervorming van de belasting op inverkeerstelling

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

De heer Joris Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, collega's, mijnheer de minister, begin deze week heeft Greenpeace de Europese autoconstructeurs in een rapport en via een mediagenieke actie op de korrel genomen. Net zoals wij gisterenavond in de commissie voor Mobiliteit stelt Greenpeace vast dat we de uitstoot van broeikasgassen en van fijn stof door het toenemende wegverkeer niet onder controle kunnen krijgen, terwijl het eigenlijk vijf voor twaalf is op het vlak van de klimaatverandering en de zorg over onze gezondheid.

Greenpeace stelt dat die autoconstructeurs geen milieuvriendelijke wagens op de markt brengen. In elk geval gebeurt dat niet snel genoeg. Meer nog, zo stelt de organisatie, de constructeurs lobbyen bij de Europese Commissie om geen te strenge eisen op te leggen.

De autoconstructeurs van hun kant antwoorden daarop door te stellen dat de consument helemaal niet geïnteresseerd is in milieuvriendelijke wagens. Ze vragen zich af waarom zij, als privéondernemingen, zouden moeten investeren in onderzoek op dat vlak.

Het klopt voor een deel dat de consument niet geïnteresseerd is in die wagens. Dat geldt alleszins voor ons land. Het marktaandeel van milieuvriendelijke wagens in België is in 2007 gedaald ten opzichte van 2005 van 5,2 procent naar 4,5 procent. Met milieuvriendelijke wagens bedoel ik die voertuigen waarvoor de federale overheid een fiscaal voordeel geeft.

Het bieden van een fiscaal voordeel is natuurlijk geen goed instrument om het aankoopgedrag van mensen te

stimuleren. Ze voelen dit voordeel immers pas meerdere maanden of zelfs twee jaar na de aankoop.

De belasting op inverkeerstelling (BIV) is een veel beter instrument. De mensen moeten die belasting immers onmiddellijk na de aankoop van een wagen betalen. Indien we die belasting aan de milieukeurmerken van de voertuigen koppelen, kunnen we hier een signaalfunctie aan verbinden.

Dankzij de vorige staatshervorming is de Vlaamse Regering bevoegd voor het bepalen van de aanslagvoet van de BIV. Op 20 juni 2006 heeft de Vlaamse Regering beslist de BIV voortaan aan de milieukeurmerken van de voertuigen te koppelen. Het gaat dan meer bepaald om de ecoscore, een door de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) ontwikkeld instrument dat de impact van een wagen op het klimaat, op de luchtkwaliteit en op het omgevingsgeluid in rekening brengt. De ecoscore is een zeer geïntegreerd instrument. Op 16 oktober 2007 heeft de Vlaamse Regering dit standpunt bevestigd. Ik citeer het document: "De Vlaamse Regering wenst voort te gaan met de hervorming van de autofiscaliteit in de richting van een grotere variabilisering van de kosten in functie van de gereden kilometers en in functie van de ecoscore van de wagens".

In januari 2008 heb ik minister Crevits een vraag om uitleg over de stand van zaken gesteld. Die koppeling was voor 2008 voorzien. Minister Crevits heeft toen geantwoord dat de Vlaamse overheid die deadline niet zou halen en dat het voor 1 januari 2009 zou zijn.

Op 29 februari 2008 heeft de Vlaamse Regering beslist dit dossier in een stroomversnelling te brengen. Minister Crevits heeft de opdracht gekregen een voorstel op tafel te leggen. Een paar weken later heeft de Vlaamse Automobilisten Bond (VAB) cijfers over de verdieseling van het wagenpark naar buiten gebracht. Volgens de VAB is het dringend nodig ons wagenpark duurzamer te maken. U, mijnheer de minister en minister Crevits hebben hier in de pers op gereageerd.

Aangezien die reacties niet geheel gelijklopend waren, heb ik de commissie een interpellatie gehouden. Minister Crevits heeft me toen gelukkig bevestigd dat de ecoscore een zeer goed instrument is om de BIV aan te koppelen. Volgens haar moesten wel een paar technische aanpassingen worden doorgevoerd. Ze voorzag 1 januari 2010 als datum voor de invoering van de nieuwe BIV.

Mijnheer de minister, u bent bevoegd voor de technische implementatie. Wat is de stand van zaken? Zullen we de deadline, 1 januari 2010, halen? Kunt u bevestigen dat de ecoscore de heffingsgrondslag van de vernieuwde BIV zal vormen?

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mevrouw de voorzitter, aangezien de heer Vandembroucke niet vertrouwd is met de werking van de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting, zal ik eerst een paar opmerkingen maken.

Op 8 april 2008 heeft de heer De Kort een vraag om uitleg over de toekomst van de BIV gesteld. Dit heeft tot een zeer gedegen debat in de commissie geleid. Als de heer Vandembroucke de stand van zaken wil kennen, kan ik hem het verslag van deze vergadering aanbevelen.

Ik wil ook even toelichten hoe we met fiscaliteit omgaan. Fiscaliteit bestaat uit twee onderdelen, met name een conceptueel en een operationeel onderdeel. Indien het om het conceptueel gedeelte gaat, ben ik meestal de driver. Ik denk hierbij aan de registratie-, de schenkings- en de successierechten. Indien het evenwel gaat om de verkeersbelasting en om een koppeling, niet enkel aan fiscale paardenkrachten, maar ook aan ecokenmerken, spelen de minister van Leefmilieu en de minister van Mobiliteit ook een belangrijke rol. De Vlaamse Regering heeft dan ook besloten dat we met betrekking tot de verkeersbelasting alle drie een rol moeten spelen.

Momenteel lopen er drie belangrijke dossiers. Het eerste dossier betreft de kilometerheffing voor vrachtwagens ter vervanging van het eurovignet. We hebben hier in het Vlaams Parlement trouwens al enkele malen over gediscussieerd. Het tweede dossier betreft de verkeersbelastingen. Het gaat dan om de klassieke verkeersbelasting en om de BIV. We willen deze belastingen aan ecokenmerken koppelen. Het derde dossier betreft de mogelijkheid een en ander te operationaliseren. Het is belangrijk dat Vlaanderen zelf bevoegd wordt om de verkeersbelastingen te innen. Er moet bijgevolg een overdracht van deze bevoegdheden vanuit de federale overheidsdienst (FOD) Financiën komen.

Aangezien het determineert in welke mate we kunnen doen wat we willen doen, zal ik met dit laatste dossier beginnen. Wie vandaag het systeem wil hervormen en de FOD Financiën vraagt de verkeersbelasting vanaf nu op basis van ecokenmerken te innen, zal allicht van een kale reis terugkomen.

Vandaar dat we met de Vlaamse Regering besloten hebben om deze verkeersbelasting zo snel mogelijk over te hevelen, zij het dat er een technisch probleem is met de uitvoering van artikel 68ter van de Bijzondere Financieringswet. Dat stipuleerde dat de federale minister van Financiën voor 2003 de parameters moest vastleggen waarmee de overdracht van de inning – zij het personeel en de daarbijhorende kosten – zou gebeuren. Dit is tot op heden niet gebeurd. Er zijn gesprekken lopende met de minister en de FOD Financiën, die ondertussen een

waarnemingspost hebben opgericht waar de heer Laes de dienst uitmaakt. Een laatste gesprek heeft maandag jongleden plaatsgevonden met andermaal de conclusie dat er geen akkoord is. Het Overlegcomité zal nu de knoop doorhakken. Ik zal de Vlaamse Regering volgende week vrijdag vatten met een voorstel dienaangaande: wat mij betreft, insourcing van de verkeersbelasting als instrument om een nieuwe techniek van berekening vanuit Vlaanderen te kunnen implementeren omdat dit federaal nooit kan.

Voor de wijziging van de verkeersbelasting is er in dit land een samenwerkingsakkoord nodig. We moeten met een gedragen voorstel gaan praten met Brussel en Wallonië. De contacten met Brussel lopen vrij goed, de contacten met Wallonië lopen klassiek vrij stroef. Bekijk dit ook in het licht van de discussie over de kilometerheffing en het eurovignet. Vandaar dat tussen de drie ministers is beslist om op basis van een nota die zou worden voorbereid door de administratie LNE, een informele discussie te voeren die de basis zou vormen van de voorbereiding van een nota voor de regering. Dat debat heeft plaatsgevonden op 28 april op het kabinet van minister Crevits. Daar is vastgesteld wat de knelpunten zijn en welke vragen voorafgaandelijk moeten worden opgelost om tot een regeling te komen.

Ik kom nu tot de gemaakte werkafspraken. Het opstellen van het stroomschema insourcing en de aanduiding van het moment van de koppeling met de hervorming, zal gebeuren door mijn departement. Juridisch advies met betrekking tot de ecoscore zal worden nagekeken door het departement LNE. Europa spreekt altijd van de euronorm. Kunnen we kiezen voor de ecoscore op basis van homologatiedossiers die zijn gebeurd in Europese context voor de euronormbepaling? De aanvullende inschattingen op het effect van de ontvangsten zal gebeuren door het departement LNE samen met VITO. Beide zullen een beperkte sociale-impactanalyse maken. In Vlaanderen onderzoeken we dus of we eenzijdig mogen kiezen voor de ecoscore en wat daar de gevolgen van zijn. We zullen dit moeten aangeven aan Europa. We bereiden een draagvlak voor om een samenwerkingsakkoord tot stand te brengen. De timing is tegen het einde van het jaar. De datum voor de insourcing van de verkeersbelasting zal worden vastgelegd op 1 januari 2010. Deze datum wordt door de collega overgenomen om het nieuwe systeem te implementeren.

Ik wil het tot slot hebben over de sociale correcties. Ik wil een paar cijfers noemen die aantonen dat dit geen eenvoudig debat is. Het klinkt populair om te zeggen dat we met de ecoscore zullen werken. Ik heb een paar wagens met elkaar vergeleken. Ik neem een dienstvoertuig waarvan er een paar voor de deur staan. Daar vermindert de verkeersbelasting van 527 euro naar 190 euro. Ik heb ook gekeken naar een jeep, een grote wagen, met 2499 cc. Daar vermeerderd de verkeersbelasting van 455 euro

naar 8522 euro. Ik hoor u al denken en ik denk met u mee: "Het zal me een zorg wezen!" Ik neem dan een topklassewagen van een bekend merk met een mooi design en 4293 cc. Daar daalt de verkeersbelasting van 1611 naar 699 euro. Om het sociale aspect toe te lichten nog een voorbeeld. Ik neem een kleine, vrij populaire wagen in Vlaanderen die ooit is gemaakt door een bedrijf in Vilvoorde. De verkeersbelasting stijgt van 240 euro naar 1408 euro. Mocht u eraan twijfelen: er is nog wat werk aan de winkel!

De heer Joris Vandenbroucke: Zoals steeds gaf u een zeer uitgebreid en concreet antwoord. In het debat met de heer de Kort was het allemaal minder concreet. Ik heb het verslag daarvan uiteraard nagelezen maar daarin geen concrete informatie over de consequenties inzake timing gevonden. U plaatste vraagtekens bij de ecoscore. U zei niet of de ecoscore een goed uitgangspunt is. U hebt het vandaag over ecokenmerken, terwijl ecoscore een specifiek, door de VITO uitgewerkt systeem is dat er kwam op vraag van de Vlaamse Regering. Dat gaf aanleiding tot de creatie van een website, en de mensen worden aangespoord die eerst te raadplegen vooraleer ze een wagen aankopen. Ik ga ervan uit dat dit de aanpak blijft.

Ik ben wel blij met de toelichting over de problemen met de FOD Financiën. Ik betreur die problemen. Daarover waren ook al sporen terug te vinden in het antwoord aan de heer de Kort. Toen had u het over de specifieke leeftijds piramide van het personeel en het feit dat er mensen actief zijn die niet gewend zijn om met pc's te werken. Dat is in de 21ste eeuw toch onwaarschijnlijk.

Het is niet altijd een populair debat, en het kan populistisch worden gevoerd, zoals u met uw voorbeeld aantoonde. Had u het over de verkeersbelasting of de belasting op de inverkeerstelling (BIV)?

Minister Dirk Van Mechelen: Ik had het over de verkeersbelasting, maar ze worden samen bekeken.

De heer Joris Vandenbroucke: Ik had het over de eenmalig te betalen BIV. Dat is een instrument om mensen bij de aankoop een prikkel te geven. Ik vind het verdedigbaar dat de huidige tarieven worden opgetrokken voor mensen die per se willen kiezen voor een milieuvriendelijk voertuig en verlaagd voor mensen die kiezen voor een milieuvriendelijk voertuig. Hoe dat technisch moet gebeuren, met welke plafonds en minima, is iets wat u in de regering moet oplossen. Dat zijn evenwel problemen waarover we al sinds medio 2006 kunnen nadenken. Ik vind het straf dat dit probleem pas nu, in 2008, wordt gesteld.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Zoals de heer Vandenbroucke denk ook ik dat

uw cijfers een beetje een vertekend beeld van het volledige plaatje geven. Ik denk dat het debat zowel op basis van de verkeersbelasting als de belasting op de inverkeerstelling moet worden gevoerd. In Nederland is dat gebeurd, en daaruit blijkt dat het allemaal geen financiële achteruitgang hoeft te betekenen als tenminste wordt gekozen voor een wagen met een beperkte uitstoot en als men bovendien ook niet overdrijft met het aantal gereden kilometers.

Ik zou vooral duidelijkheid willen over wat we deze legislatuur nog mogen verwachten. U hebt al in vroegere debatten verwezen naar de moeilijke overname van de federale administratie. U verwees al naar het samenwerkingsakkoord, dat ook nog problemen zal opleveren. Wat zal er nog tijdens deze legislatuur gebeuren? Er bestaat al tweeënhalve jaar een principeakkoord dat we zullen werken op basis van een ecoscore. Komt er nog deze legislatuur een kader, zoals minister Crevits in een antwoord op een interpellatie heeft gezegd? Op basis van welke sleutels zal die ecoscore worden ingevoerd? Ik hoop daarover duidelijke antwoorden te krijgen.

In dat verband is het misschien nuttig eens te kijken naar onze Waalse burens. Ze hebben onlangs per decreet een systeem ingevoerd waarbij een burger die ervoor kiest om een wagen te kopen met een hogere uitstoot dan zijn vorige wagen een malus of boete betaalt, terwijl in het omgekeerde geval de burger een bonus via de belastingen ontvangt.

Minister Dirk Van Mechelen: Vlaanderen was de eerste regio die het initiatief heeft genomen om voor de aankoop van euro-4-normwagens een korting te geven. Ondertussen is dat achterhaald, want die norm is de standaard geworden. Ik wil geen technisch debat voeren over de toepassing van de ecoscore op de BIV. Ik geef een voorbeeld. Dat heeft implicaties bij de aankoop van tweedehandsvoertuigen die doorgaans een veel lagere euronorm hebben. Als men het systeem onverkort zou toepassen, dan zou men de groep belastingen die men misschien niet direct wil aanpakken. Dat soort van technische knopen moeten door minister Crevits worden ontward. Ieder zijn job!

Twee: Juridisch advies van de Europese commissie: mogen wij autonoom dit systeem invoeren?

En ten derde, en dat mogen we niet onderschatten: we proberen het vriendelijke akkoord te krijgen van mijn Waalse vriend, beter bekend als de heer Michel Daerden, om samen te werken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het subsidie-reglement voor infrastructuurwerken aan verenigingslokalen

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, bij de eerste begrotingswijziging van 2008 werd er één miljoen euro vrijgemaakt voor het fonds voor verenigingslokalen. Eén miljoen euro is een relatief groot bedrag, dat wordt toegekend op basis van een reglement. Aan de hand van dat reglement kunnen de verenigingen een projectaanvraag voor renovatie en bouwwerken indienen. De verenigingen kunnen 15.000 tot 20.000 euro toegekend krijgen.

In de commissie van 6 mei is er gevraagd naar de stand van zaken van dit reglement. De minister antwoordde het volgende: "Het is duidelijk dat hierbij, hoewel niet uitsluitend, vooral jeugdwerkaccommodatie zal worden bediend. Een reglement terzake wordt heel binnenkort gecommuniceerd en de eerste subsidiedossiers worden nog dit jaar behandeld en toegewezen. We zullen dit miljoen ook dit jaar vastleggen."

De nood aan investeringen is zeer groot. We juichen dus het bestaan van het fonds toe, maar we zijn bezorgd over de manier waarop het wordt bekendgemaakt en hoe de middelen worden toegekend.

In dezelfde commissie was er ook een evaluatiebespreking over voorgaande projecten, onder meer over jeugdvoetbal. Een viertal elementen kwamen aan bod. We denken in eerste instantie aan de adviezen die moeten worden gegeven bij een reglement. Ik heb toen ook gevraagd of er al adviezen waren over het reglement en wat de stand van zaken was. Adviezen van de betrokken sectoren zijn heel belangrijk.

Een tweede element dat bij de evaluatiegesprekken aan bod kwam, was dat het heel belangrijk is dat een reglement tijdig kenbaar wordt gemaakt zodat mensen zich kunnen voorbereiden.

Bovendien moet er ook rekening worden gehouden met de periode waarin de verschillende sectoren die projectaanvragen moeten indienen. Voor het jeugdvoetbal is mei bijvoorbeeld een belangrijke periode voor transfers. Het is het niet zo evident om dan ook de projectaanvragen te laten indienen. Hetzelfde geldt voor de jeugdsector. Ook daar zijn er periodes die minder interessant zijn om aanvragen in te dienen.

Een derde element was of er geen rekening kon worden gehouden met een reservelijst. Soms worden er projecten aangevraagd en middelen toegekend, maar worden de projecten uiteindelijk niet uitgevoerd. Als we dan een

reservelijst hebben kunnen we deze middelen misschien aan een volgend project toekennen en verliezen we niet het budget.

Een vierde element was de terugkoppeling naar die verenigingen die geen middelen krijgen. Er komen heel veel dossiers binnen. Een aantal worden goedgekeurd en krijgen ook middelen. Wat gebeurt er met de dossiers die niet zijn goedgekeurd? Krijgen die een goede terugkoppeling zodat ze weten waarom ze niet in aanmerking komen en ze volgende keer hun dossier beter kunnen opbouwen?

Als Vlaams volksvertegenwoordiger, begaan met het jeugdwerk, en als schepen van Jeugd en Sport, voel ik dat er zeker een grote interesse is voor het fonds van verenigingslokalen. Iedereen heeft al iets horen waaien, maar niemand heeft concrete informatie en zit zenuwachtig te wachten hoe men zijn projectaanvraag moet indienen. Bovendien heeft men horen waaien dat de projectaanvragen zouden moeten worden ingediend voor 1 augustus.

De leiding van de jeugdbewegingen zit momenteel in haar examenperiode. Nadien is er de bivakperiode. Er komen dus andere zaken dan een projectaanvraag, op de eerste plaats. Wat is de concrete timing?

Wat is de stand van zaken voor de verschillende adviezen? Kan er rekening worden gehouden met de reservelijst en een eventuele goede terugkoppeling naar de verenigingen die niet in aanmerking komen voor projectsubsidies?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, collega's, exact vijf dagen geleden is de eerste begrotingscontrole bekrachtigd door de regering, dat is dus geen eeuwigheid. Na de begrotingscontrole heb ik een decreetale basis om dit reglement van kracht te laten gaan. Dit reglement is vandaag vertrokken voor advies, binnen de vijf dagen na de goedkeuring van het decreet. Ik denk dat dat vrij snel is. Het is vertrokken naar de Strategische adviesraad (SAR) voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, waaraan zal worden gevraagd om een spoedadvies te geven binnen de tien dagen. Er zijn al de nodige contacten geweest zodat we weten dat men bereid is dat advies binnen de tien dagen te geven. Ik neem een ruime basis: uiterlijk midden juni maken we het reglement bekend. We zullen dat doen zoals het hoort: via de bekendmaking door de administratie, ook via haar website, en via het samenwerkingsverband de Verenigde Verenigingen, dat bereid is om ook informatie te geven over dit fonds voor de verenigingslokalen.

Het is de bedoeling dat de mensen vrij snel op de hoogte worden gebracht van het reglement nadat er advies is gegeven door de SAR, omdat het voor alle sectoren

van mijn domein geldt. De Vlaamse Jeugdraad heeft me gevraagd informeel op de hoogte te worden gebracht en dat is vandaag al gebeurd, zodat men het eens kan bekijken. Men deed geen formele aanvraag voor advies.

De dossiers moeten worden ingediend, niet op 1 augustus, niet op 15 augustus, maar op 1 september, waardoor er wel degelijk voldoende ruimte is. We menen dat het net op dat moment belangrijk is om vrij snel uitsluitel te krijgen. U hebt gezegd dat 1 miljoen euro een belangrijk bedrag is, maar ik vind dat een startbedrag. Het is recurrent. Ik hoop dat dit nog fors kan stijgen. Het gaat over dossiers waarbij maximum 20.000 euro kan worden gevraagd. Heel veel dossiers zullen niet in een eerste ronde kunnen worden behandeld. We zullen dit jaar nog een tweede ronde opstarten, waardoor we begin 2009 ook aan de anderen de kans geven om in te schrijven. Zo zal het elk jaar gebeuren.

Van de dossiers die uitbetaald en vastgelegd zijn, kunnen we wel terugvorderingen doen indien ze niet voldoende uitgaven bewijzen, maar die middelen gaan terug naar de algemene middelen van de begroting. Ik kan die middelen dus niet opnieuw aanwenden. Het is dus belangrijk dat we goed screenen, zodat we die middelen niet laten verloren gaan. Op vraag van de heer de Kort wil ik ook een oplossing voor de dossiers die goed worden bevonden maar waarvoor niet voldoende middelen zijn om ze in een eerste fase allemaal in te lossen. Er zullen er heel wat aanvragen nog niet onmiddellijk kunnen worden ingelost. We zullen nog enige tijd nodig hebben om alle problemen van lokalen voor verenigingen op te vangen. Indien ze goed worden bevonden maar omwille van financiële redenen nog niet kunnen worden gehonoreerd, kunnen ze worden overgedragen naar de volgende beoordelingsronde, waardoor de verenigingen niet opnieuw een aanvraag moeten indienen.

Daarmee heb ik maximaal rekening gehouden met de vraag naar een reservelijst. Ik ondersteun het principe, maar dat kan niet helemaal worden doorgevoerd, omdat die middelen die worden teruggevorderd, in de algemene kas terecht komen. Jammer genoeg hebben we daar nog geen eigen fonds, hoewel de naam dat zou doen vermoeden.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het verheugt me dat wordt erkend dat de noden groot zijn en dat het optrekken van het bedrag, indien er mogelijkheden ter zake zijn, steeds in overweging zal worden genomen. Dan was er het punt van de reservelijst. U stelde zelf dat er een goede screening moet gebeuren, zodat wie middelen toegekend krijgt, daar daadwerkelijk gebruik van maakt. Dossiers die dan goed worden bevonden, zouden op een reservelijst kunnen terechtkomen.

Ik heb nog een kleine opmerking. Het klopt dat de begrotingswijziging nog maar vijf dagen is goedgekeurd,

maar ik kan me inbeelden dat er niet wordt gewacht op die begrotingswijziging om te beginnen met het beleidsvoorbereidende werk. Wat de adviezen betreft, vraag ik me af of er moet worden gewacht tot die begrotingswijzigingen hebben plaatsgevonden. Misschien kan dat procedureel niet. Kunnen die adviezen over een dergelijk reglement niet eerder worden gevraagd? Ik hoop dat dat reglement zeer goed in elkaar zit. Midden juni zou dat reglement immers worden bekendgemaakt. De periode om grondige wijzigingen aan te brengen, is dus heel kort. Is dat procedureel onmogelijk, of had men toch vooraf meerdere adviezen kunnen vragen?

Dan was er het puntje van de Vlaamse Jeugdraad. Dat is misschien een procedurekwestie. U stelde dat die niet duidelijk een formeel advies heeft gevraagd. Nu dacht ik dat een minister advies vroeg aan adviesraden, en niet omgekeerd. Ik dacht dat u wel aan de Jeugdraad een advies kan vragen.

U stelde dat het niet 1 augustus, maar 15 augustus zal zijn.

Minister Bert Anciaux: Ik heb 1 september gezegd.

Mevrouw Tinne Rombouts: Excuseer, dan heb ik me vergist. Ik kan u dan toch wel enigszins steunen wat dat uitstel betreft. Zelf dacht ik aan 15 september, omdat er sprake is van een bivakperiode van twee maanden. Ik weet niet of u dat nog in overweging kunt nemen. Ik begrijp dat de administratie tijd nodig heeft om het werk te doen. De zomervakantie, met de bivakperiode, is echter niet echt de periode waarin die projectaanvragen op de eerste plaats komen.

Minister Bert Anciaux: Wat die snellere adviesaanvraag betreft, ik heb die fout al wel eens enkele malen gemaakt, en toen werd ik, enigszins terecht, op de vingers getikt door u en uw collega's, omdat ik al adviezen aanvroeg op het ogenblik dat ik dat nog niet mocht doen. Ditmaal heb ik me ingehouden. Het gaat echt over enkele dagen. Zoals de voorzitter van de commissie weet, moet ik een decretale basis hebben voor dit reglement.

Natuurlijk bestrijkt de kamperperiode twee maanden voor alle groepen samen, maar voor de meeste groepen gaat het over tien of maximaal veertien dagen. Dan blijft er meestal nog anderhalve maand over. Net in de zomervakantie hebben heel wat van die jeugdleiders de meeste tijd. Het gaat niet alleen over jeugd. Ik ga ervan uit dat hoofdzakelijk jongerenverenigingen een aanvraag zullen doen. Eigenlijk is dat ook wel zo bedoeld. Net daarom willen we die tweede periode met het geld voor 2009 eigenlijk al opstarten. We zullen nooit in 2008, noch in 2009 en 2010 alle problemen kunnen oplossen. Dat zal enkele jaren vergen. Ik wil echter zo veel mogelijk middelen hebben om zo veel mogelijk de

kans te geven om nog aanvragen te doen. Daarom doen we dit zo. Er wordt echt wel rekening mee gehouden dat dossiers die te laat komen, meteen voor de volgende ronde kunnen worden ingediend.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Katleen Martens tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de erkenning van de Badr-moskee in Hasselt

De voorzitter: Mevrouw Martens heeft het woord.

Mevrouw Katleen Martens: Mijnheer de minister, u hebt eergisteren de Badr-moskee in Hasselt erkend als lokale islamitische geloofsgemeenschap. De Badr-moskee, genoemd naar de eerste grote veldslag tussen de moslims en de Mekkanen, is de zevende moskee die nu een erkenning op zak heeft. Na de positieve adviezen van de Limburgse provincieraad en van de stad Hasselt gaf op 28 april 2008 ook de minister van Justitie – via het advies van de staatsveiligheid – een positief en bindend advies voor deze moskee.

De erkenningsprocedure die vorig jaar werd opgestart, vertoonde heel wat mankementen. De adviesprocedure moest de administratie Binnenlandse Aangelegenheden in staat stellen de erkenningsdossiers te beoordelen. De totstandkoming van de adviezen van de lokale en bovenlokale overheden zijn echter, los van de inhoud, nogal op disparate, zelfs willekeurige basis tot stand gekomen. Zeker voor wat betreft de voorwaarden onder het derde en vierde lid van het uitvoeringsbesluit inzake het gebruik van het Nederlands en de toepassing van de taalwetgeving kunnen bij alle erkende gemeenschappen vragen worden gesteld. De pers wil laten uitschijnen dat de lokale geloofsgemeenschappen verplicht worden het Nederlands te gebruiken. Mijnheer de minister, u brak altijd een lans voor de verplichting tot een Nederlandstalige werking in de lokale geloofsgemeenschappen. U hebt onder druk van andere politieke partijen serieus moeten inbinden. De imam van de Badr-moskee woonde tot 1999 in Tanger, waar hij ook imam was. Voor hij imam werd in Hasselt, was hij dat ook nog in Lyon en Luik. Volgens het erkenningsdossier woont hij ook nog altijd in Luik, wat bij mij vragen oproept over zijn kennis van het Nederlands.

Ik heb de website van de Badr-moskee bezocht. Ze is nog in opbouw. Er zijn al drie links te vinden: één naar de Badr-jongeren, één naar een vrouwenorganisatie en één naar Ighlaas. Op die website van Ighlaas vinden we licht fundamentalistische trekjes terug. Men belijdt er

het creationisme. Er worden strikte voorwaarden verkondigd voor de kledingdracht voor vrouwen. Er wordt opgeroepen tot haat tegen ongelovigen, die moeten “branden in het vuur”. Terwijl het besluit op erkenning van de geloofsgemeenschappen stelt dat mensen met antidemocratische opvattingen de toegang tot de moskee moet worden geweigerd, biedt de website toch maar een link naar antidemocratische fundamentalisten. Voor u is dat blijkbaar geen probleem. Voor het Vlaams Belang schort er wat bij de Badr-moskee.

In december 2007 erkende u reeds zes moskeeën. De moslimexecutieve heeft destijds acht moskeeën voorgedragen. Over twee Arabische moskeeën, waaronder de Badr-moskee, liep nog een onderzoek. Mijn collega Van Dijck heeft u hierover in de commissie geïnterpeleerd. Ik citeer uit uw antwoord. “Het ontbreken van een gunstig advies voor de overige twee was voor mij voldoende reden om de erkenning niet te verlenen.”

U stelde dat er nog geen plaatsbezoek aan de Badr-moskee had plaatsgevonden omdat het advies van de staatsveiligheid er nog niet was.

De erkenning van de Badr-moskee door de Vlaamse Gemeenschap maakt het mogelijk om over te gaan tot een verbouwing. Blijkbaar heeft men plaatsgebrek. De moskee is immers multifunctioneel: naast een gebedsruimte is er ook ruimte voor een sociaal-culturele werking.

U hebt ook gesteld dat voor de islamitische geloofsgemeenschappen in het kader van de erkenning dient te worden overgegaan tot de oprichting van openbare besturen die moeten instaan voor de materiële werking van de eredienst en waarop de financiële controle zal gebeuren. Weet u of dit voor de zes erkende moskeeën al allemaal gerealiseerd is? Uit de erkenningsdossiers bleek immers dat het vaak om dezelfde vzw's ging.

Is er naast de adviezen van de stad, de provincie en het ministerie van Justitie, waaraan de staatsveiligheid gekoppeld is, nog een basis waarop u zich beroept om tot een erkenning van een moskee over te gaan? Speelt met andere woorden ook uw eigen appreciatie een rol?

Is er al een plaatsbezoek aan de Badr-moskee geweest?

Hebt u zich niet afgevraagd waarom het bindend advies van de minister van de Justitie over de Badr-moskee van Hasselt, via het advies van de staatsveiligheid, ruim zes maanden langer op zich heeft laten wachten dan dat van de zes andere?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, mevrouw Martens, wat u zei in het

begin van uw betoog klopt: ik heb op maandag 26 mei de zevende moskee in Vlaanderen en de tweede in Limburg erkend. Het is de Badr-moskee in Hasselt. Ik deed dat omdat ik op het einde van vorige maand een positief advies heb ontvangen van de staatsveiligheid. Voordien bezat ik geen advies, ook geen negatief advies, iets wat u in uw vraag suggereert en zelfs zegt.

Er werden acht dossiers ingediend door de moslimexecutieve en voor twee had ik tot dan geen gunstig advies gekregen van de staatsveiligheid: de Al Moslimine-moskee in Antwerpen en de Badr-moskee in Hasselt. Voor de andere had ik wel al een gunstig advies gekregen.

Daarmee was aan alle vormvereisten voldaan om de Badr-moskee te kunnen erkennen. De lijn die ik volg, is duidelijk en ik heb die ook laten vertalen in wetgeving: zonder positief advies van de staatsveiligheid erken ik nooit. Dat geldt niet alleen voor de islam als lokale geloofsgemeenschap, maar voor alle nieuw te erkennen lokale geloofsgemeenschappen van alle erkende godsdiensten.

Wat ook heel belangrijk is, is het lokaal advies van het stadsbestuur en van het provinciebestuur. Zeker het advies van het stadsbestuur is uitermate belangrijk, want de lokale bestuurders van stad of gemeente zijn uitermate vertrouwd met de geschiedenis van een moskee en met het functioneren ervan. Zij weten of het daar goed gaat of minder goed. Zij weten of er ooit problemen zijn geweest.

U zegt me dat er wat mankementen aan zijn en u wijst erop dat er links zouden zijn in de richting van het fundamentalisme. Als ik een gunstig advies krijg van de staatsveiligheid, die het om welke reden dan ook nodig achtte om met twee adviezen een aantal maanden te wachten, en als ik een positief advies krijg van de lokale besturen van de stad of gemeente waar de moskee gelegen is, wie ben ik dan om daar vragen bij te stellen? Uiteraard heb ik een persoonlijke appreciatie, maar men moet mij dan zwaarwichtige elementen geven die niet bekend zouden zijn bij autoriteiten zoals de staatsveiligheid, of bij de lokale autoriteiten.

We hebben ook een plaatsbezoek georganiseerd. Voor de Badr-moskee vond dat plaats op 21 mei. Zo'n plaatsbezoek is vooral belangrijk om te bekijken in welke mate wordt beantwoord aan de voorwaarde van maatschappelijke relevantie, een voorwaarde die ook in het erkenningsbesluit werd opgenomen. Er wordt gekeken in welke mate men ook een open huis is, of men meedoet met de rest van de lokale samenleving.

Voor wat betreft de lokale samenleving van Hasselt is dat zeker het geval. Er zijn op gezette tijden opendeurdagen. Samen met het Virga Jesseziekenhuis werd een ruimte ingericht, waar een rituele lijkwassing kan gebeuren van overleden moslims. Er worden in de moskee ook Nederlandse lessen georganiseerd voor geïnteresseerden.

Het offerfeest wordt samen met het stadsbestuur georganiseerd. Er wordt dus actief geparticipeerd aan de interreligieuze dialoog die in Hasselt plaatsvindt tussen de verschillende godsdiensten en overtuigingen. Ze isoleren zich dus niet, maar nemen actief deel aan een levende samenleving in de provinciehoofdplaats.

Imams zijn ook aan de inburgeringsverplichtingen onderworpen. Voor dat gebeurt, moeten ze erkend worden als imam. Die erkenning moet gebeuren door het federale ministerie van Justitie. We hebben het ministerie aangeschreven om daar werk van te maken. Na die erkenning zal het Agentschap voor Binnenlands Bestuur nagaan of de imam aan zijn inburgeringsverplichtingen al dan niet heeft voldaan.

Inzake het gebruik van het Nederlands ben ik altijd op mijn lijn gebleven. Ik heb niet moeten bijsturen onder druk van deze of gene. Aan de liturgie kunnen we geen taal opleggen. Bij de ene is dat het Hebreeuws, bij de andere het Latijn, bij de islam het Arabisch. Daar bemoeien we ons niet mee. Dat is het principe scheiding van kerk en staat.

Contacten met de buitenwereld en de gewone werking moeten wel in het Nederlands. Dossiers ingediend bij het lokale bestuur, moeten in het Nederlands. Ik heb begrepen dat de Hasseltse gemeenteraad recentelijk teksten in het Frans heeft gekregen. Burgemeester Reynders heeft samen met de meerderheid correct gehandeld. Als we taalverplichtingen opleggen aan de gemeentebesturen van Kraainem, Linkebeek en Wezembeek-Oppem, dan moeten we dat ook in de rest van Vlaanderen doen. Voor iedereen ligt de lat even hoog, voor moslims, katholieken, niet-gelovigen of wie ook.

Positief in de Badr-moskee is dat men de preek altijd vertaalt naar het Nederlands. Het is geen verplichting, maar ze doen het wel. Dat is een teken van openheid en geloofwaardigheid. De moskee heeft ook meegedaan aan bestuursverkiezingen voor het moskeecomité, dat te vergelijken is met het kerkbestuur of de kerkfabriek bij de katholieken. Het zijn mensen die de bestuurlijke verantwoordelijkheid dragen om de moskee correct te besturen. De kandidaten hebben meegedaan aan de vormingssessies, die door de administratie Binnenlands Bestuur zijn georganiseerd, precies om hen op de hoogte te brengen van de verplichtingen inzake boekhouding, andere formaliteiten en wetgeving, zodat ze beslagen op het ijs verschijnen als ze die verantwoordelijkheid opneemt.

Mevrouw Martens, u uit beschuldigingen van fundamentalisme. U moet dat ook hard maken. De staatsveiligheid die daar dag in dag uit professioneel mee bezig is, heeft me daarover niets gesignaleerd. Ze geven me een negatief, een positief of geen advies. Eerst heb ik geen advies gekregen, daarna een positief. Ze nemen hun werk

serieus. Hoe ze aan dat advies komen, motiveren ze niet. Dat moet u halen bij de federale minister van Justitie, die verantwoordelijk is voor de staatsveiligheid. Hij deelt die informatie meestal met niemand. Dat heeft te maken met het doelmatig functioneren van een veiligheids- en inlichtingendienst. (*Rumoer bij het Vlaams Belang*)

Men moet daar niet mee lachen. Het feit dat men daar zijn tijd voor neemt, geeft aan dat de staatsveiligheid niet in een handomdraai adviezen formuleert, maar dit op een ernstige manier doet. Als ze twijfelen, geven ze geen of een negatief advies. Ze hebben geen advies gegeven voor de Badr-moskee in Hasselt en voor de Al Moslimine-moskee in Antwerpen. Dat is een teken dat de staatsveiligheid de adviesverlening ernstig opneemt.

Voor de Badr-moskee zijn alle formaliteiten op een ernstige manier vervuld. We hebben alle formaliteiten vooraf ook ernstig afgetoetst. Als u elementen in mijn verklaring denkt te vinden die niet kloppen, is het uw goed recht om mij daarop te wijzen, maar zowel bij de stad en de andere instanties, als in publieke debatten vertelt men mij dat de werking van de Badr-moskee tot dusver nooit voor problemen heeft gezorgd.

Mevrouw Katleen Martens: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik had verwacht dat u zich zou verschuilen achter de staatsveiligheid en de kwestie zou afwimpelen naar de federale collega's. Maar de feiten zijn er. Het heeft een half jaar langer geduurd om voor de Hasseltse moskee een advies van de staatsveiligheid te verkrijgen dan voor de andere zes moskeeën. U zegt dat het niet aan u is om in te gaan tegen een advies van de staatsveiligheid. Toen ik u vroeg of er ook een eigen appreciatie meespeelde bij de erkenning van een moskee, knikte u duidelijk van 'ja'. Die feiten zou u hier dus wel kunnen laten meespelen.

Ik blijf erbij dat de kennis van het Nederlands van de imam vragen oproept. Ook de zweem van fundamentalisme die over de Badr-moskee hangt, kan niet onder stoelen of banken worden gestoken.

Wij zijn altijd tegen de erkenning van de moskeeën geweest. U was een voorstander, maar dan mogen we toch op zijn minst verwachten dat er aan de voorwaarden van het uitvoeringsbesluit wordt voldaan.

Minister Marino Keulen: Ik vind het nogal gratis om te zeggen dat er problemen zijn. Kunt u dat ook hard maken? Elk geloof is voor een buitenstaander natuurlijk nogal vreemd, omdat men zich beroept op principes waar niet-gelovigen vraagtekens bij kunnen plaatsen.

Gaat men bij de werking en de activiteiten die men in de moskee ontplooit, in tegen de grondvesten van onze rechtsstaat en onze pluralistische, democratische samenleving? Daar is het mij om te doen. Dat is het

uitgangspunt. Of men al dan niet creationistische ideeën aanhangt, doet er dan niet toe. Voor het ene geloof is het Adam en Eva, anderen hechten geloof aan de theorie van Darwin.

Mevrouw Katleen Martens: En wat met de oproep tot haat?

Minister Marino Keulen: U moet die oproep tot haat eerst hard kunnen maken. De staatsveiligheid heeft gunstig geadviseerd en het lokale bestuur heeft geen antecedenten in het Badr-dossier dat er problemen zouden zijn geweest met de politie of andere instanties. U moet die aantijgingen dus hard kunnen maken en bewijzen met feiten. U moet niet zomaar zeggen dat u tegen bent, en ik voor.

Ik ben voor omdat het mijns inziens goed is voor de hele samenleving dat je tot een normalisering komt van de betrekkingen tussen de overheid en de islam. De islam is vandaag de enige groeigodsdienst in Vlaanderen. Je kunt je hoofd in het zand stoppen en die 150.000 moslims ontkennen, ofwel kun je moedig zijn en met een open geest samenwerken. We hebben een aantal strikte criteria en principes waaraan men zich moet houden, zoals respect voor de democratische en pluralistische rechtsstaat. Op termijn helpt dat onze samenleving een eind verder vooruit.

Ik heb inderdaad een persoonlijke appreciatie. Ik wil daar gebruik van maken, maar als men mij geen zwaarwichtige elementen aanreikt die afwijken van wat vandaag in het dossier staat en van de adviezen van de lokale besturen, het provinciebestuur en de staatsveiligheid, zou het voor mij een vluchtroute zijn om mijn verantwoordelijkheid niet te nemen. Ofwel komt men met feiten en maakt men de verwijten hard, ofwel stopt men met geruchten te verspreiden en mensen bang te maken voor niets. (*Applaus bij CD&V en sp.a + VlaamsProgressieven*)

Mevrouw Katleen Martens: Mijnheer de minister, ik heb feiten aangebracht. Die website is een duidelijk feit, u kunt dat natrekken.

U hecht heel veel belang aan lokale en bovenlokale adviezen, maar ik heb daarmee al gezegd dat die vaak op willekeurige basis en niet altijd met evenveel professionalisme zijn samengesteld.

Minister Marino Keulen: Het is erg goedkoop om te beweren dat die veertig of vijftig gemeenteraadsleden zich zouden laten verleiden tot gratis adviesverlening. Ik vind dat een schimpcheut van formaat aan het adres van de stad Hasselt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de berichtgeving inzake zelfdoding bij jongeren

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Ik stel deze vraag met enige schroom omdat het gaat om een complexe materie, en omdat ik veel respect heb voor de autonomie van de redacties.

Afgelopen weekend stoorde ik mij enigszins aan de vrij expliciete berichtgeving in een aantal media, vooral kranten, over de zelfdoding van een jongen van 17 jaar in Denderleeuw en van een meisje van 14 jaar in Antwerpen.

Ik meen me te herinneren dat de berichtgeving over zelfdoding zou kunnen leiden tot meer zelfdoding, en daarom moet die berichtgeving enigszins behoedzaam worden gebracht.

Ik heb gisteren een document gevonden met aanbevelingen van verantwoorde berichtgeving over zelfdoding. Als journalist kan je levens redden. Dat betekent ook dat wie niet voorzichtig is, mede aansprakelijk kan worden gesteld voor een bepaald gedrag. Een aantal factoren zouden de drempel om de stap te zetten kunnen verhogen of verlagen. Als de media aandacht besteden aan een zelfdoding, bestaat er een wetenschappelijk aangetoonde kans op imitatie, vooral bij mensen die een verhoogd risico hebben. Bij jongeren die zich omwille van een aantal omstandigheden in een bijzonder kwetsbare positie bevinden, kan dat voorbeeldgedrag leiden tot imitatie. Dat blijkt uit een aantal gegevens in de wetenschappelijke literatuur.

In Oostenrijk was er op een bepaald moment een golf van zelfmoorden in de metro. Men heeft toen in afspraak met de redacties beslist om de berichtgeving stop te zetten. Daarop daalde het aantal zelfmoorden in de metro met 75 procent.

Ik lees dat die aanbevelingen onder meer betrekking hebben op het gebruik van de term zelfdoding in plaats van zelfmoord. Verder wordt er ook respect voor de privacy gevraagd. Er wordt ook aangeraden niet te dramatiseren en onnodige details te vermijden.

Wat ik dit weekend heb gezien, staat haaks op die aanbevelingen. Mijnheer de minister, dit document is tot stand gekomen in samenwerking met de Vlaamse Vereniging van Journalisten, de Raad voor de Journalistiek, de universiteiten van Leuven en Gent, het Project Zelfmoordpreventie, het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid. Op welke wijze hebt u of hebben uw collega's in het verleden deze

problematiek aangepakt? Ik weet dat u heel actief bezig bent met deze problematiek. België kent zowat de hoogste zelfmoordcijfers van heel de wereld. Daar moet aan gewerkt worden. Mijn vraag vandaag betreft echter specifiek de berichtgeving. Hoe kunt u in overleg treden met de redacties om de berichtgeving van een zekere behoedzaamheid te overtuigen?

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Het zelfdodingscijfer ligt in ons land inderdaad 50 procent hoger dan in de rest van Europa.

Mijnheer Sauwens, het is goed dat u in uw vraag toespitst op een beperkt maar belangrijk onderdeel, namelijk de vraag of de berichtgeving over zelfdoding een impact heeft op het begaan van de onomkeerbare daad. Het is voldoende wetenschappelijk aangetoond dat een onzorgvuldige communicatie over zelfdoding negatieve effecten heeft. U hebt zelf verwezen naar het voorbeeld van de Weense metro dat een klassieker is geworden in de literatuur.

Op zeker ogenblik hebben de journalisten in Oostenrijk samen afgesproken om niet langer op een expliciete manier te communiceren over zelfdodingen in de Weense metro. Daarop is het cijfer met 75 procent gedaald.

Men mag daar heel wat bedenkingen bij hebben. Maar voor een daad die soms op een impulsmoment komt, kan het belangrijk zijn om de ideeën van de betrokkenen – de ideatie van de suïcide – niet te veel kansen te geven door een onzorgvuldige berichtgeving.

Heel recent hebben we via het Engelse voorbeeld kunnen zien hoe op een onzorgvuldige manier over dit soort aangelegenheden kan worden gecommuniceerd. Mijnheer Sauwens, u doet het ook een beetje. U hebt het over een 'golf'. In sommige gevallen gaat het niet over golven. In het county Bridgend waren er in 2007 alles samen 21 suïcides te betreuren. In de media werd de zaak enorm opgeklopt. Er werd gesproken over de golf van tienerzelfdodingen. Het jaar daarvoor waren er echter 28 zelfdodingen.

Soms wekt de manier van rapporteren een indruk van een golf. Dat is eigenlijk helemaal niet bevorderlijk om een klimaat te creëren waarin men de essentie van het verhaal wil brengen. Als men bepaalde problemen heeft, moet men hulp zoeken en niet overgaan tot een onomkeerbare daad.

U verwijst naar de brochure 'Als journalist kan je levens redden', waarover ik in september van vorig jaar heb gecommuniceerd. Wat daarin verschillend is met de vorige editie van richtlijnen, is dat we veel meer met

de journalisten hebben gewerkt. U hebt het in uw vraag ook aangegeven. Het is met wat schroom dat de eerste macht de tweede macht ondervraagt over de vierde macht. We moeten daar bijzonder behoedzaam mee omspringen.

Met de hulp van de Werkgroep Verder, die wordt gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, heeft de vierde macht zelf de handen in elkaar geslagen. U vraagt me of die aanbevelingen, waarvan u er een aantal hebt aangehaald, goed worden opgevolgd. Ik heb gevraagd dat de artikelen van het afgelopen weekend en de voorbije dagen eens zouden worden gescreend door de Werkgroep Verder. Ze melden me dat er een duidelijke verbetering is van de manier waarop wordt gerapporteerd over suïcides. Er wordt veel meer dan vroeger verwezen naar de hulpverleningsmogelijkheden. Dat is ook consequent opgenomen in de artikelen die u citeert. Er is een verwijzing naar de website of Tele-Onthaal. Men laat professionals aan het woord. Alles samen worden ook relatief wat nuancerings in het verhaal gebracht.

Wat men als een negatief punt ziet, in het bijzonder in de artikelen die uw aandacht hebben getrokken, is dat via het beeldmateriaal een overdreven dramatisering wordt gerealiseerd en dat in sommige opzichten de privacy niet wordt gerespecteerd. Aan de andere kant zegt men ook dat de journalisten dit soort van regels kennen. Ze zijn bekend via de Journalistenbond. De redacties van de Vlaamse kranten zijn ervan op de hoogte.

Men stelt ook vast dat vooral in de duiding de richtlijnen heel goed worden toegepast. In de zogenaamde actuele informatie is men, jammer genoeg, af en toe onzorgvuldig. Dat komt ongetwijfeld door het tempo dat de redacties zich menen te moeten opleggen.

Mijnheer Sauwens, we hebben aan de Werkgroep Verder gevraagd een studie te maken over de situatie tussen september 2006 en september 2008. Het gaat om een vergelijking van de periode voor het bekendmaken van deze richtlijn en de twaalf maanden daarna. Uiteraard zal ik het parlement op de hoogte stellen van het resultaat van die studie, zodat we kunnen beoordelen in hoeverre er een serener klimaat is ontstaan.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de minister, zou het niet goed zijn als u overleg pleegt met de journalisten om te zien hoe dit probleem kan worden aangepakt? Ik wil voorkomen dat men in een soort sensatiejournalistiek terechtkomt.

Ik herinner me dat ooit is gezegd dat over berichten over zelfdodingen op en rond spoorwegen zou worden gestopt. De vorige berichten die we hebben gezien, stonden in een weekendkrant. Dergelijke berichten leiden onmiskenbaar tot veel speculaties van mensen die zich in eenzelfde crisissituatie bevinden.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, ik sluit me graag aan bij de actuele vraag van de heer Sauwens. We hebben in de commissie voor Welzijn recent verschillende grote debatten over dit onderwerp gevoerd. Onzorgvuldige communicatie over zelfdoding kan negatieve gevolgen hebben.

De minister heeft terecht vermeld dat de vierde macht, zoals hij de pers noemt, zelf het initiatief heeft genomen om aanbevelingen over verantwoordelijke berichtgeving op te stellen. De grote artikelen over de twee trieste voorvallen in Antwerpen in sommige kranten van het afgelopen weekend hebben me evenwel doen schrikken. Het gaat hier niet om alle kranten, maar veeleer om de iets meer sensatiegerichte kranten.

De minister heeft terecht opgemerkt dat journalisten zich in duidingsartikelen strikter aan de aanbevelingen in verband met verantwoordelijke berichtgeving over zelfdoding houden. We moeten hier echter aan toevoegen dat de doorsnee lezer van een krant die duidingsartikelen veel minder leest dan de grote artikelen waarin de feiten worden weergegeven.

Wat het geval van vorige vrijdag betreft, lieten de foto's niets aan duidelijkheid te wensen over. We kunnen hier echt van een overdreven dramatisering spreken. Ik durf me dan ook aansluiten bij het pleidooi van de heer Sauwens. Overleg met de pers lijkt me nuttig om na te gaan op welke wijze die aanbevelingen in de toekomst iets nauwkeuriger kunnen worden toegepast.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn: Mevrouw de voorzitter, het gaat hier om een terechte bekommernis. Mevrouw Dillen heeft terecht opgemerkt dat we in de commissie over de berichtgeving over zelfdoding al uitgebreid van gedachten hebben gewisseld. De minister heeft toen verwezen naar het initiatief dat mede door de perswereld zelf is genomen. Dit heeft tot een verbetering geleid. Ik denk dat we de mensen van de Werkgroep Verder zeker mogen geloven. In veel gevallen hebben de richtlijnen tot bijsturing geleid. Dit is echter niet in alle gevallen gebeurd. We zullen de ambitie moeten opbergen de aard van het beestje volledig te veranderen. Het is nu eenmaal eigen aan een bepaalde vorm van de media om veeleer op sensationele dan op meer bedachtzame wijze te rapporteren. We mogen ons hier evenwel niet zonder meer bij neerleggen. Bijkomend overleg lijkt me zeker aangewezen.

Ik zou de minister nog om wat precisering willen vragen. Uit een eerste, voorzichtige, lezing blijkt dat bepaalde richtlijnen wel degelijk beter worden opgevolgd. Het gaat hier vooral om de gemakkelijkere

richtlijnen. Ik denk hierbij aan het vermelden van het noodnummer van de Zelfmoordlijn aan het einde van het artikel. Dat is heel eenvoudig. Die toevoeging kan gestandaardiseerd verlopen. Die aanbeveling wordt vrij getrouw opgevolgd.

De woordkeuze, de aandacht die eraan wordt geschonken, de kop die een artikel krijgt, de foto die erbij wordt geplaatst en al de andere meer fundamentele elementen van de richtlijn lijken me minder positief te evolueren. Ik hoop dat de door de minister aangekondigde studie van de Werkgroep Verder ons meer duidelijkheid kan verschaffen.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, ik kan begrijpen waarom de heer Sauwens deze actuele vraag heeft gesteld. Ik denk trouwens dat de minister alle vragen goed heeft beantwoord. Ik wil het hier echter nog even over de grond van de zaak hebben.

Zelfs als de berichtgeving correcter zou verlopen, zouden we nog steeds met een verontrustende en helaas stabiel blijvende tendens worden geconfronteerd. Het is onze opdracht en de opdracht van de minister om de redenen van de zelfdodingen beter te doorgronden. We moeten trachten beter te begrijpen waarom iemand zoiets doet. Ik denk dat we die nederigheid aan de dag moeten leggen. Eerlijk gezegd, begrijp ik dat zeker niet altijd. Ik denk niet dat ik alleen ben.

Het lijkt me een goede zaak dat de commissie voor Welzijn dieper op deze problematiek ingaat. De heer De Bruyn heeft al naar de gevoerde debatten verwezen. Op aangeven van mevrouw Hoebeke en mevrouw Van der Borghtrachten we niet enkel deskundigen en ervaringsdeskundigen, maar ook jongeren hierbij te betrekken. Het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek (viWTA) kan ons hierbij misschien helpen. Het viWTA heeft ervaring met het organiseren van gesprekken met en consultaties van groepen mensen. Jongeren zijn in feite ook groepen mensen.

Deze oefening moeten we de komende weken of maanden zeker beginnen zodat we als parlement en politici een beter zicht krijgen op de problematiek. Op die manier bent u gewapend om in het bondgenootschap tussen u en de commissie voor Welzijn betere acties en oplossingen te vinden, wel in alle bescheidenheid, want dat moet in deze thematiek.

Minister Steven Vanackere: Er was een vraag over het overleg. De Werkgroep Verder verzekert me dat op alle redacties vandaag de gewoonte bestaat om naar aanleiding van berichtgeving over suicide contact op te nemen met de werkgroep om daarover bepaalde elementen in het

artikel op te nemen. Ze hebben veel nadrukkelijker dan in het verleden het gevoel dat er wel degelijk aandacht is voor die richtlijnen. Ik zal met de werkgroep nagaan of het nuttig is om de richtlijnen opnieuw te bespreken.

Ik sluit me aan bij de schroom die ons past wanneer het gaat over het dicteren van hoe journalisten hun werk moeten doen. Ik wil daar gerust over nadenken, maar wijs op een aantal elementen van echte beterschap. We kunnen op bepaalde aspecten van privacy en beeldmateriaal nog kritiek hebben. De complexiteit van een situatie is in de artikelenreeks van Het Laatste Nieuws toegelicht door te verwijzen naar de verschillende oorzaken. Tien jaar geleden zou dat niet zo snel aan bod zijn gekomen. Tien jaar geleden zou naast zo'n artikel meer dan waarschijnlijk geen interview hebben gestaan met een professional zoals de heer De Fauw die toelicht dat men hulp moet vragen en dat praten helpt. Er zou tien jaar geleden geen verwijzing zijn geweest naar hulplijnen of websites waar men oplossingen kan vinden. Er zou tien jaar geleden nog veel explicieter fotomateriaal zijn gebruikt. Ik ben het met u eens dat het soms wat onkies is om de etage met een pijltje aan te duiden. Dat is niet kies en verstandig, maar tien jaar geleden was het beeldmateriaal vaak nog veel explicieter.

Mijnheer Gatz, u had het over de grond van de zaak. De tendens is op zich niet stabiel. Er is een lichte daling in het suïdecijfer bij vrouwen. Voor de mannen is het stabiel. Naar de oorzaken hebben we inderdaad het raden. Twee factoren komen telkens terug. In de Vlaamse gemeenschap praten mensen blijkbaar minder snel over hun problemen en zetten ze minder snel de stap naar hulpverlening. In onze samenleving speelt het perfectie-ideaal en de druk daarvoor heel veel jonge en oudere mensen parten. We kunnen daar in de commissie verder over debatteren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Veerle Heeren, Dominique Guns en Else De Wachter en de heer Jan Peumans houdende wijziging van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, met het oog op tijdelijke huisvesting van seizoenarbeiders – 1592 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Robeyns, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, de commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen besprak op 24 april 2008 het voorstel van decreet houdende wijziging van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, met het oog op tijdelijke huisvesting van seizoenarbeiders.

Tijdens de toelichting verklaart mevrouw De Wachter dat dit voorstel van decreet een dubbel doel nastreeft. Het is enerzijds de bedoeling de reglementering van de huisvesting van seizoenarbeiders te versoepelen. Anderzijds willen de indieners zekerheid bieden aan de seizoenarbeiders en aan wie hen tijdelijk onderdak verschaft. Daarbij blijft het heel belangrijk dat de kwaliteit van het logies wordt bewaakt, rekening houdend met de specifieke omstandigheden van de seizoenarbeid. Het voorstel van decreet strekt ertoe de oppervlakenorm van 8 vierkante meter die geldt voor de meeste studentenkamers, ook van toepassing te maken voor de kamers die verhuurd worden aan seizoenarbeiders in de land- en tuinbouwsector. Daarnaast wordt er ook een norm ingevoerd voor de gezamenlijke oppervlakte van de kamer en voor de gemeenschappelijke ruimte.

Verder wordt er ook een norm ingevoerd voor de gezamenlijke oppervlakte van de kamer en voor de gemeenschappelijke ruimte: de som van beide moet minimaal 18 vierkante meter bedragen als de kamer wordt bewoond door één persoon. Voor elke extra persoon moet 10 vierkante meter worden bijgeteld. Deze normen moeten de seizoenarbeiders de garantie geven dat ze beschikken over voldoende ruimte om samen te leven maar ook op voldoende ruimte voor privacy en hygiënezorg.

Mevrouw Heeren wijst erop dat seizoenarbeid en de nood aan tijdelijk onderdak die daarmee gepaard gaat, hoe langer hoe meer een kwestie wordt die heel Vlaanderen aanbelangt. Dit komt volgens haar omdat wij voor een aantal knelpuntberoepen steeds meer een beroep moeten doen op buitenlandse werkkrachten. Het aantal uitgereikte arbeidsvergunningen voor knelpuntberoepen illustreert dit. In 2007 waren dit er 25.239, waarvan liefst 16.426 gingen naar Polen. Zij zijn vooral in de Vlaamse fruitteelt aan de slag. De huisvesting van die tijdelijke werkkrachten was voor de bedrijfsleiders uit de land- en tuinbouwsector niet altijd even evident.

Mevrouw Heeren verwijst daarvoor ook naar het eerste jaarrapport van de Vlaamse Wooninspectie, waarin onder meer de slechte huisvesting van de seizoensarbeiders aan de kaak werd gesteld. Sindsdien is er een hele weg afgelegd en heeft er zich in de sector onmiskenbaar een mentaliteitswijziging voorgedaan. De simpele toepassing van het Kamerdecreet op de huisvesting van seizoenarbeiders is volgens mevrouw Heeren niet zo evident. Het Kamerdecreet is indertijd uitgewerkt voor

studenten en andere permanente kamerbewoners. Dat is toch wel een andere doelgroep dan mensen die als gastarbeider slechts voor een beperkte periode in ons land verblijven.

Mevrouw Heeren beklemtoont ook dat absoluut moet worden vermeden dat die gastverblijven gebruikt zouden worden voor permanente bewoning. Voor permanente bewoning blijft het Kamerdecreet zoals het tot vandaag is uitgewerkt, onverkort gelden. Mevrouw Guns legt uit dat de indieners hebben getracht een evenwicht te vinden tussen het economische aspect en het menselijke aspect. Het uitgangspunt daarbij was dat de woonkwaliteit voor seizoenarbeiders een troef is voor bedrijven die op zoek zijn naar werkkrachten voor de fruitpluk. Voldoende ruimte om te slapen en voldoende privacy en sanitair zijn daarbij essentieel, bekeken vanuit menselijk standpunt. Economisch is het dan weer belangrijk er rekening mee te houden dat het gaat om veelal kleinere bedrijven, die niet de mogelijkheden hebben om zeer veel te investeren in logies voor hun tijdelijke arbeidskrachten.

Mevrouw De Lobel vindt het voorstel van decreet evenwichtig. Zij hoopt dat de soepelere normen de kleinere bedrijven kunnen overhalen extra inspanningen te doen om deze beter haalbare normen te respecteren. Mevrouw Heeren en ikzelf, die beiden afkomstig zijn uit Zuid-Limburg, benadrukten het belang van dit decreet voor onze regio. Het aantal seizoensarbeiders in de fruitpluk is de afgelopen jaren spectaculair gestegen en de huisvesting van deze arbeiders was niet altijd even evident en jammer genoeg ook niet altijd even verantwoord. Met dit voorstel van decreet wordt eindelijk de nodige klaarheid geschapen. Het biedt enerzijds de kwaliteitsgarantie dat seizoensarbeiders in menswaardige omstandigheden gehuisvest worden; anderzijds krijgen de fruitbedrijven nu de kans het logies aan te passen op een manier die economisch beter haalbaar is dan tot nu toe het geval was.

Ten slotte benadrukken verschillende collega's de belangrijke rol die de Vlaamse Wooninspectie speelt in de bewaking van de woonkwaliteit. Zij benadrukken het doeltreffend optreden van de inspectie. Het voorstel van decreet werd unaniem goedgekeurd. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren: Mevrouw de voorzitter, collega's, zes jaar geleden, in 2001, richtten wij onze Vlaamse Wooninspectie op om de woonkwaliteit van woongelegenheden in Vlaanderen, zowel in onze grote steden Antwerpen en Gent als in de gemeenten daarbuiten, te helpen bewaken. We moeten toegeven dat er zeer veel grote problemen in die twee grote steden waren. De ervaring heeft ons geleerd dat onze Vlaamse Wooninspectie zich toespitst op het segment van de woning- en kamermarkt waar zich ernstige tekortkomingen inzake

respect voor de woonkwaliteitsnormen voordoen. Men kan in die gevallen bijna spreken van krotverhuur.

Het initiatief van de acties van de wooninspectie komt uit verschillende hoeken. De afgelopen jaren is er sprake van een zeer goede samenwerking met onze gerechtelijke instanties, de politie of de gemeentebesturen. In enkele gevallen gebeurde dat na klacht van de bewoners. Groot was daarom mijn verbazing toen we in 2003, in het eerste jaarverslag van de wooninspectie, maar ook in de daaropvolgende jaarverslagen, konden lezen dat er in Limburg, mijn provincie, was opgetreden tegen de lamentabele huisvesting van seizoenarbeiders die werden ingezet in de fruitpluk.

Het feit dat nogal wat arbeiders – ook al was het maar tijdelijk – werden gehuisvest in panden die niet voor bewoning bestemd waren, zoals stallen en schuren, omgebouwde loodsen, garages, afgedankte werfcontainers en kelders, leidde volgens de wooninspectie tot wantoestanden. Ik ben blij dat vijf jaar later die wantoestanden in onze regio tot het verleden behoren. Veel goed geïntentioneerde landbouwers waren in die jaren verbaasd dat het Kamerdecreet van toepassing was op de huisvesting van seizoenarbeiders.

De verslaggever zei het al: de voorbije drie jaren is het aantal arbeidsvergunningen voor mensen die in de Vlaamse fruitteelt aan de slag gaan, spectaculair gestegen. Dat heeft ertoe geleid dat de druk op de woonmarkt in de streken waar men een beroep doet op buitenlandse arbeidskrachten enorm is toegenomen. Toen in 1997 het decreet over kamers en studentenkamers is geconcipeerd, is op geen enkel ogenblik stilgestaan bij het feit dat de tijdelijke huisvesting van seizoenarbeiders misschien best aan een ander regime zou worden onderworpen omdat het duidelijk niet gaat over de permanente huisvesting van mensen.

Het feit dat nogal wat arbeiders, ook al was het maar tijdelijk, werden gehuisvest in panden die niet voor bewoning bestemd waren, zoals stallen en schuren, omgebouwde loodsen, garages, afgedankte werfcontainers en kelders, leidde tot wantoestanden. Ik ben blij dat we vijf jaar later kunnen zeggen dat het in onze regio tot het verleden behoort.

Vele goedbedoelende landbouwers waren verbaasd dat het Kamerdecreet van toepassing was op de huisvesting die zij hadden geregeld voor hun tijdelijke seizoenarbeiders. De verslaggeefster zei al dat de voorbije drie jaren het aantal arbeidsvergunningen ontzettend is gestegen, vooral in de Vlaamse fruitteelt. Dit heeft ertoe geleid dat de druk op de woonmarkt in die gebieden waar men een beroep doet op buitenlandse arbeidskrachten, enorm is toegenomen.

Toen in 1997 het decreet voor kamers en studentenkamers werd geconcipeerd, is er op geen enkel ogenblik

stilgestaan bij het feit dat tijdelijke huisvesting van seizoenarbeiders misschien het best aan een ander regime zou worden onderworpen, aangezien het hier duidelijk gaat over niet-permanente huisvesting van mensen.

Het feit dat de voorbije jaren veel seizoenarbeiders werden ondergebracht in woonunits, stacaravans of wooncontainers of andere tijdelijke constructies, heeft ons ertoe aangezet om, met respect voor de basisprincipes van het Kamerdecreet over veiligheid en gezondheid, te zeggen dat er een versoepeling moest kunnen komen voor de huisvesting van tijdelijke seizoenarbeiders in de land- en tuinbouwsector. Op die manier komt er ook rechtszekerheid voor al diegenen die die mensen willen huisvesten. De ervaring heeft ons geleerd dat de landbouwers die mensen heel graag bij hen op het bedrijf willen huisvesten.

Met dit voorstel van decreet wordt de oppervlakenorm verminderd van 12m² naar 8m² en daarbij komt er een norm voor de gezamenlijke oppervlakte van de kamer en de gemeenschappelijke ruimte. Ook al is het Kamerdecreet al meer dan 10 jaar van toepassing, toch blijkt dat veel mensen die seizoenarbeiders willen huisvesten, niet op de hoogte zijn, met alle gevolgen van dien. De Wooninspectie doet natuurlijk haar job. Ze werkt samen met gemeenten en gerechtelijke politie. Het kan pijnlijk zijn als er een strafrechtelijke procedure volgt omdat men de regelgeving niet kent.

Om de sector voldoende tijd en ruimte te geven om zich aan te passen aan de nieuwe regelgeving die we vandaag voorleggen, hebben we een overgangperiode ingeschreven die loopt vanaf de inwerkingtreding van dit voorstel van decreet tot 1 januari 2011, waarbij het gebruik van stapelbedden wordt toegelaten en geen norm voor de gezamenlijke oppervlakte van de kamer en de gemeenschappelijke ruimte geldt, tenzij een minimum voor de gemeenschappelijke ruimte van 6m².

Deze wijziging moet nu voldoende tijd en ruimte krijgen om door te dringen in de sector. In die zin wil ik hier zeker en vast pleiten voor het opzetten van een heel specifieke informatiecampagne over deze regeling voor die sectoren die seizoenarbeiders tewerkstellen. Dergelijke informatiecampagne moet het de betrokken sectoren mogelijk maken om de nodige initiatieven te nemen om zich te conformeren aan de nieuwe normen. Het is zeker niet onze bedoeling om met dit 'Kataraktdcreet' – ook al is het Kamerdecreet van toepassing – de Vlaamse Wooninspectie ertoe aan te zetten om van de controle van de huisvesting van seizoenarbeiders nu onmiddellijk de speerpunt van hun acties te maken.

Mijn inziens moet de klemtoon eerst liggen op sensibilisering en informatie en moet controle het sluitstuk van de operatie worden. In die zin was ikzelf zeer verheugd dat de Wooninspectie tijdens de toelichting van

het jaarverslag 2007 in de commissie voor Wonen van 19 mei liet optekenen dat, indien er herstel zal worden gevorderd, dit op basis van de normen van het nieuwe decreet zal zijn en dat voor het strafrechtelijke aspect van de vaststellingen voor die zaken die al bij het parket zitten, de zachtere sancties zullen worden toegepast.

Tegelijkertijd is het belangrijk dat er binnen de ruimtelijke ordening een goed afsprakenkader komt waarbij voor de fruittelers-landbouwers, indien zij op hun bedrijf wensen te investeren in tijdelijke huisvesting voor seizoenarbeiders, de vergunning op een vlotte manier afgehandeld kan worden, met respect voor de eigenheid van het bedrijf en zijn omgeving, maar altijd vanuit de invalshoek dat het gaat over de tijdelijke huisvesting van seizoenarbeiders en niet voor andere doelgroepen in de samenleving.

Mevrouw de voorzitter, ik ben zeer blij en fier, want we hebben niet stilgezeten. Op Vlaams niveau nemen we onze verantwoordelijkheid, maar dat gebeurt ook op provinciaal niveau. Vorige maand is in onze provincie een provinciale verordening goedgekeurd voor tijdelijke vergunningen, met de bedoeling alle gemeenten in onze provincie hetzelfde kader te geven. Dat is zeer positief voor de rechtszekerheid voor al die landbouwers en fruittelers die morgen seizoenarbeiders willen huisvesten.

Tot slot wens ik in naam van de collega-indieners eenieder te bedanken die heeft meegedacht en meegezocht naar haalbare oplossingen, rekening houdend met het bestaande kader, zowel vanuit de kant van het wonen als die van de ruimtelijke ordening. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Het onderdak voor seizoenarbeiders in de land- en tuinbouwsector viel tot nu toe onder het Kamerdecreet, maar dat Kamerdecreet heeft een veel permanentere bewoning voor ogen dan het zeer tijdelijke onderdak dat tuinders en fruitkwekers aan hun seizoenarbeiders moeten aanbieden. Het lag voor de hand dat de decreetgever wat soepelere minimumnormen voor dit soort tijdelijk onderdak zou opleggen dan voor de normale kamerverhuur. Dat is precies wat dit decreet voor ogen heeft, zonder de deur open te zetten voor mensenwaardige toestanden die we een aantal jaren geleden konden vaststellen.

Geen enkel decreet kan voor eeuwig en altijd misbruik en uitbuiting voorkomen, maar als de opgelegde normen realistisch zijn en de bijkomende investeringen om aan die normen te voldoen, haalbaar zijn, dan valt al ten minste dat excuus weg om er niet aan te voldoen. De naleving van het decreet begint bij sensibilisering, maar zal vastgesteld worden bij handhaving en controle. Dat is een opdracht voor de Wooninspectie, maar zoals mevrouw

Heeren al heeft gezegd, waren het precies de vaststellingen van de Wooninspectie die de bal aan het rollen brachten. Ook na de hoorzitting, waar mevrouw Heeren het over gehad heeft, zijn we daar vrij gerust in.

Met dit voorstel van decreet is een goed evenwicht bereikt. Mijn fractie zal het dan ook goedkeuren. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, collega's, dit voorstel van decreet lijkt voor sommigen onder ons misschien niet zo belangrijk, maar het is veel belangrijker dan u in eerste instantie zou denken. Andermaal is bewezen dat wij in Zuid-Limburg en in Limburg in het algemeen weer trendsetter zijn omdat we hebben aangevoeld dat zich in de maatschappij een probleem voordoet en dat een decreet daar perfect op kan inspelen. In Hoogstraten en in West-Vlaanderen zijn er ook fruit- en groenteboeren, en daar vindt ook seizoensarbeid plaats. In Limburg hebben we als eersten aangevoeld dat er een oplossing voor moest komen.

Ere wie ere toekomt: vooral mevrouw Heeren, met ondersteuning van de andere indieners, heeft een aantal vergaderingen belegd, ook samen met minister Keulen, die bevoegd is voor de huisvesting. We hebben dat in zeer goede samenspraak gedaan met de sector en de politieke verantwoordelijke in Vlaanderen, maar ook met een aantal lokale besturen. U herinnert zich ongetwijfeld dat we een aantal vergaderingen hebben gehad midden in de echte Kataraktstad Borgloon, op het stadhuis, waarop alle burgemeesters van de regio waren uitgenodigd. Iedereen onderschreef duidelijk dat er een decretaal initiatief moest worden genomen. Dat is op een zeer constructieve manier gebeurd.

Mevrouw Heeren heeft echter terecht gezegd dat er eerst promotie en sensibilisering nodig is. Voor de huisvesting van al die seizoenarbeiders volgens dit voorstel van decreet is natuurlijk tijd en geld nodig. We vragen dan ook dat deze regels in een overgangsperiode met een zekere soepelheid zouden worden toegepast. De mensen uit deze sector zijn immers over het algemeen kleine zelfstandigen, die niet altijd meteen de financiële middelen hebben om het decreet onmiddellijk uit te voeren. Daarom is voorzien in een overgangssituatie. Wij hebben dat heel graag mee ondertekend.

Mevrouw De Lobel heeft terecht verwezen naar de schrijnende huisvestingstoestanden van mensen die hier tijdelijk verblijven. We zijn ervan overtuigd dat die huisvesting op een gastvrije en verdraagzame wijze kan gebeuren. Ik ben ervan overtuigd dat dit voorstel van decreet de nodige bijdrage zal leveren ten behoeve van die huisvesting. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1592/1*).

- *De artikelen 1 tot en met 8 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Anissa Tamsamani, de heren Dirk De Cock en Piet De Bruyn en de dames Kathleen Helsen, Stern Demeulenaere en Laurence Libert houdende het instellen van een rookverbod in onderwijsinstellingen en centra voor leerlingenbegeleiding – 1598 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Martens, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Katleen Martens: Mevrouw de voorzitter, de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie behandelde op 6 mei 2008 het voorstel van decreet van mevrouw Tamsamani, de heren De Cock en De Bruyn en de dames Helsen, Demeulenaere en Libert houdende het instellen van een rookverbod in onderwijsinstellingen en centra voor leerlingenbegeleiding.

In de toelichting stelden de indieners dat dit voorstel, dat een uitbreiding inhoudt van het rookverbod in de scholen, een logische stap is om te komen tot een coherent antirookbeleid binnen de onderwijsinstellingen. Met het voorstel willen de indieners de scholen aanzetten tot het voeren van een integrale strategie van tabakspreventie, zowel gericht op leerlingen als op het personeel en alle anderen die in het kader van een naschoolse activiteit in de scholen komen.

Uit cijfers blijkt dat, hoewel er wat het rookgedrag betreft een gunstige evolutie is bij jongeren, een uitsluitend sensibiliserende strategie niet volstaat en er ook een krachtadiger beleid moet worden gevoerd om het tabaksgebruik te doen dalen. De indieners zijn er zich van bewust

dat dit voorstel van decreet in bijvoorbeeld de scholen van het deeltijds beroepssecundair onderwijs (DBSO) op heel wat weerstand zal stuiten, maar ze willen niet afwijken van het vooropgestelde doel van rookvrije scholen en schoolomgevingen. Het lijkt in dat opzicht geen goed idee om uitzonderingen te maken voor bepaalde onderwijsinstellingen. Ze zijn wel van mening dat dit voorstel van decreet voldoende ruimte laat voor een lokale invulling van het rookbeleid.

Bij de bespreking stelde de Vlaams Belangfractie geen problemen te hebben met dit voorstel van decreet, aangezien het om een uitvoering gaat van wat deze fractie al eerder had gevraagd, in 2005 en 2007. Hoewel de fractie betreurt dat Onderwijs hier een kans heeft gemist om voorop te lopen in de strijd tegen roken, apprecieert ze wel het voortschrijdende inzicht van de commissieleden, dat ertoe heeft geleid dat dit voorstel van decreet werd ingediend. Ook de minister stelde het een goed voorstel van decreet te vinden. Hij was vooral tevreden over de manier waarop dit geleidelijk aan is gegroeid.

Het voorstel van decreet werd in de commissie unaniem met 10 stemmen aangenomen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Sannen, verslaggever, heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, wat zou ik nog aan dit verslag kunnen toevoegen?

De voorzitter: Mevrouw Tamsamani heeft het woord.

Mevrouw Anissa Tamsamani: Mevrouw de voorzitter, ik geef mijn fractieleider volledig gelijk. Ik dank mevrouw Martens voor het verslag.

We zorgen hiermee inderdaad voor een stroomlijning van het gezondheidsbeleid in onze scholen. Het is ook een uitbreiding van de reeds bestaande federale wetgeving, namelijk het verbod te roken op het werk.

Ik denk dat leerkrachten en scholen hier een heel belangrijke rol in kunnen spelen. Zij vervullen immers een voorbeeldrol. Het is niet meer of minder dan het vervolg op de jarenlange effectieve inspanningen van heel wat scholen rond sensibilisering en tabakspreventie, maar ook van de overheid. Hierover bestaat niet alleen een consensus bij de meerderheid. Ook de Vlaams Belangfractie heeft het voorstel van decreet gesteund. Ik geloof dat we een breed maatschappelijk draagvlak hebben gecreëerd voor het verbod op roken. Intussen voert men op federaal niveau een discussie over de uitbreiding van het rookverbod in cafés. Gelukkig moeten we die hier niet voeren, want we maken ons niet populair met dit soort maatregelen. We moeten vooral blijven benadrukken dat een leerkracht met zijn

voorbeeldfunctie niet mag tonen dat roken zomaar kan. Daar mag de overheid op ingrijpen. De boodschap is duidelijk: zien roken, doet roken. Daarom zeg ik: ‘don’t tell, but show’. Dat is een gezond pedagogisch principe, zowel letterlijk als figuurlijk.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, een mens kan voor verrassingen staan. Zo stond ik voor een verrassing toen ik in de nieuwsbrief SCHOOLdirect ontdekte dat de minister van Onderwijs zijn nieuwe richtlijn over het totale rookverbod in de schoolgebouwen en op speelplaatsen al had doorgestuurd – geldend vanaf 1 september 2008 – alsof het voorstel van decreet dat hier vandaag ter stemming ligt, al was goedgekeurd. Ik begrijp natuurlijk dat er in de commissie van begin deze maand nauwelijks opmerkingen waren, en dat alle partijen, inclusief het Vlaams Belang, dit voorstel van decreet vandaag zullen aannemen. Maar, bij goed bestuur hoort volgens ons ook de parlementaire ‘decency’ om de procedures te eerbiedigen, en te wachten tot er is gestemd.

Wat in de commissie vooral opviel, was dat het enige lid met ruime onderwijservaring, voorzitter Van Kerrebroeck, met gezond verstand had geoordeeld dat de bestaande regelgeving, die al bijzonder ver gaat, ruimschoots volstaat. Zij vond dat een verdere maniakale uitbreiding van het rookverbod alleen tot effect zal hebben dat de toiletten en de verloren hoekjes of bergplaatsen in de scholen weer gaan stinken, omdat het de enige toevluchtsoorden zijn voor verslaafde leerlingen en, wat er nu nog bijkomt, voor verslaafde leraren.

In de huidige regeling konden de scholen nog kiezen, en de directies met genoeg verstand werkten een oplossing uit voor de leraren en leraressen die geen dag zonder hun sigaret kunnen. Er kon een rookruimte worden vrijgemaakt op school, zoals veel verstandige werkgevers nu al doen, en trouwens ook dit huis. Bovendien konden de leraren ook nog een sigaret opsteken in open lucht, waar ze hun collega’s of leerlingen niet hinderden. Deze menselijke behandeling van tabaksverslaafden wordt nu geschrapt, zodat op een sluipende manier voor de rokende leraar of lerares een ‘Berufsverbot’ wordt ingevoerd.

Zoals u misschien al weet, of wat u niet zal verbazen, Lijst Dedecker vindt dat ook in cafés alleen de uitbater kan beslissen of er in zijn kroeg kan worden gerookt of niet. Ook de scholen konden tot nu toe die keuze maken. In de scholen zijn er nu al genoeg maatregelen om het roken te ontmoedigen of het passief roken tot een minimum te beperken. Maar het Vlaams Parlement vindt het nodig om de heksenjacht op rokers in een hogere versnelling te gooien. Ik ben zelf ex-roker, ik weet waarover ik praat. En dat zal LDD niet mee goedkeuren.

De betuttelingsdrift van de politici beperkt zich al lang niet meer tot de kerntaken van de overheid. Dat de

scholen nu zelfs geen aparte rokerslokalen meer mogen inrichten, dat de leraren tussen 6.30 en 18.30 niet meer mogen worden opgemerkt met een sigaret tussen hun vingers is een zuivere aanslag op de vrijheid, en een discriminatie van leraren, die ook maar mensen zijn. Op geen enkele werkvloer worden de rokers zo zwaar aangepakt.

Minister Vandenbroucke zal straks of overmorgen of volgende week natuurlijk komen aandragen met statistieken die aantonen dat leerkrachten die roken, slechter lesgeven dan niet-rokers, zoals ook Van Brempt met haar flitspalen probeert te bewijzen dat verkeersveiligheid alleen van snelheid afhangt.

Roken is alleen voor gezondheidsfreaks een zonde. Voor de gewone mensen is het een slechte gewoonte. Roken is niet gezond, dat weten we ook, maar voor Lijst Dedecker zijn de rokers al genoeg gediscrimineerd. En daarom durf ik, beste collega’s, nog een laatste oproep doen op het gezond verstand – maar wetende wat de uitslag zal zijn. Kijk en luister naar zuster Monica. Ik durf jullie te vragen om deze waanzinnige regeldrift stop te zetten. Er is al genoeg verboden in dit land!

Als jullie dwaasweg blijven luisteren naar al die doemdenkers, dan zullen hier straks misschien – u zet de deur open, maar u weet niet hoe ver ze open gaat – nog drastischer voorstellen worden voorgelegd. Sluit de Wetstraat dan maar voor alle voetgangers, want van zoveel CO₂ en fijn stof gaat iedereen op termijn dood. Sluit de tunnels en de viaducten af, want een halfuur file in de tunnels komt overeen met twee pakjes sigaretten en de viaducten brengen het fijn stof tot op onze neushoogte. Schaf de buggy’s van de kleuters af, want die hangen ook al veel te laag bij de grond.

Weet u, mevrouw de voorzitter, collega’s, als jullie allemaal zo bang zijn om voortijdig te sterven aan een of andere kwaal, dan kunnen we ons Vlaams volk maar op één manier redden: laat ons met z’n 6 miljoen naar Guyana trekken en onder een vrolijk deuntje van Bob Marley mekaar een drankje toedienen dat niemand het overleeft, want dan zullen al uw doelstellingen zijn voltooid, heren en dames politici: geen longkankers meer, geen verkeersdoden meer, geen te dikke mensen meer, geen te dunne mensen meer, geen depressieven en geen maniakken meer, geen gevangenschappen te weinig, geen wachtlijsten meer, en vooral, beste collega’s, geen statistieken meer!

Mag ik u daarom vragen om dit voorstel van decreet niet goed te keuren? Ik dank u.

De voorzitter: Mevrouw Van Kerrebroeck heeft het woord.

Mevrouw Monica Van Kerrebroeck: Mevrouw de voorzitter, ik wil even ingaan op de opmerking van de collega die me zonet heeft vernoemd. Ik heb inderdaad op een onbewaakt ogenblik misschien lichtvaardige uitspraken gedaan. De ervaring leert echter dat alleen idioten niet bereid zijn om van idee te veranderen. Ik heb me laten overtuigen dat gezondheid, en vooral gezondheid voor anderen, toch wel heel belangrijk is. Vandaar dat ik nu meer overtuigd ben en ook voor dit rookverbod zal stemmen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mevrouw de voorzitter, wat de heer Verstrepen zegt over de procedures, dat klopt. Wij hebben hier al herhaaldelijk aangekaart dat minister Vandembroucke soms communiceert voor de zaken beslist zijn, maar er zijn decreten waarbij het belangrijker is om dit op te merken dan bij dit decreet.

De aanwezigheid van de collega's van LDD in de commissie voor Onderwijs zou er misschien toe kunnen leiden dat er juist geciteerd wordt. Hetgeen werd aangehaald dat mevrouw Van Kerrebroeck heeft gezegd, dateert van 2005. Het werd niet gezegd bij de bespreking van dit voorstel van decreet. Graag een juist citaat, mijnheer Verstrepen, neem niet zomaar lukraak een aantal zaken uit een tekst.

Ik vraag u ook om niet te overdrijven. Het is nogal gemakkelijk om van cafés te stellen dat de uitbater beslist, wij hebben ook daarover een specifiek standpunt, maar cafés vergelijken met scholen, dat vind ik toch wel een beetje vergaand. Cafés hebben volgens mij nog altijd geen voorbeeldfunctie en dat kan men wel zeggen van leraren.

Zeggen dat dit over een beroepsverbod voor leerkrachten gaat, is ook een beetje te verregaand. Wat dit voorstel van decreet bepleit, is dat er niet wordt gerookt in de scholen zelf en op het grondgebied van de scholen. Wat de leerkracht op straat doet, daarover wordt niets gezegd.

Ik hoop van ganser harte dat de collega's van LDD bij de volgende decreten – en er staan er twee op stapel – een even gefundeerd betoog zullen houden. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Als we dan toch letterlijk gaan worden, collega van het Vlaams Belang, het gaat om stuk 1598 met datum 6 mei 2008. Daaruit heb ik geciteerd. Ik zal het u overhandigen, want u kent niet alles vanbuiten natuurlijk in uw 'commissieke'. *(Rumoer)*

Juist is juist. *(Rumoer)*

Ik moet toch ook vaststellen dat het Vlaams Belang in deze zaak duaal campagne voert. Enerzijds zeggen ze

dat in cafés mag worden gerookt en hebben ze zelfs belangengroepen die vinden dat roken in cafés moet worden toegestaan. Nu hoor ik ze hier zeggen dat roken in scholen niet mag. Het is altijd hetzelfde met het Vlaams Belang: links-rechts, links-rechts, en uiteindelijk komt er geen gefundeerde mening uit.

De voorzitter: Mevrouw Van Kerrebroeck heeft het woord.

Mevrouw Monica Van Kerrebroeck: Ik wil toch even het belang van onze commissie onderstrepen. Ik nodig de heer Verstrepen uit om zelf eens aanwezig te zijn, want ik heb hem nog nooit werkend in onze commissie aangetroffen. Het is altijd gemakkelijk om populistisch de show te stelen. De commissie wordt hier ten onrechte verkleind tot een 'commissieke'. *(Applaus)*

De heer Jurgen Verstrepen: Ik aanvaard de gevoeligheden in het gebruik van 'commissieke'. Ik had geen verkleinwoord mogen gebruiken. Daarin hebt u gelijk, mevrouw Van Kerrebroeck, en ik wil u tegemoetkomen.

Ik zal niet oordelen over aanwezigheden in de commissie. Wij zitten hier niet als fractie en zijn uit elke commissie buitengegoid. Ik moet niet lijfelijk aanwezig zijn om bepaalde dossiers van a tot z door te nemen. Dat lukt wel met het hele dossier dat op tafel ligt. Daaruit heb ik letterlijk geciteerd. Zelfs mensen die aanwezig zijn, hebben niet door dat bepaalde verslagen van een andere datum zijn.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Als de heer Verstrepen zegt dat hij uit alle commissies is buitengegoid, dan nodig ik hem uit om kennis te nemen van het reglement van dit parlement. Dat zegt dat hij alle commissies mag bezoeken. Als hij een hele week in Benidorm gaat zitten, dan is dat een ander probleem. *(Applaus)*

Mevrouw An Michiels: Het klopt dat de heer Verstrepen citeert uit het verslag over dit voorstel van decreet, maar hij heeft blijkbaar niet gezien dat ik uit een vroeger verslag citeerde. *(Applaus)*

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb de indruk dat we ver weg zijn van de inhoud van het debat. Mijnheer Peumans, u hebt vandaag de mond vol over Benidorm, maar op uw leeftijd bent u daar zeer welkom. Ik heb er veel mensen gezien die daar graag naartoe gaan. *(Rumoer)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1598/1).

– *De artikelen 1 tot en met 14 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE

Verkiezing van een Nederlandstalig vast lid

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is overeenkomstig artikel 22 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, de verkiezing van een Nederlandstalig vast lid van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, ter vervanging van mevrouw An Vrancken, ontslagnemend, destijds op voordracht van de CD&V-fractie verkozen.

Bij brief van 13 mei 2008 draagt de heer Ludwig Caluwé, voorzitter van de CD&V-fractie, de heer Christian Stivigny voor als vast lid van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Vraagt iemand hieromtrent het woord? (*Neen*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik de heer Christian Stivigny verkozen tot vast lid van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

De heer Christian Stivigny zal eerstdaags worden uitgenodigd om in handen van uw voorzitter de voorgeschreven eed af te leggen.

REKENING VAN HET VLAAMS PARLEMENT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2007 – 11 (2007-2008) – Nr. 1

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de rekening van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 2007.

De bespreking is geopend.

Vraagt iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de rekening van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 2007 eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

REKENING VAN DE VLAAMSE OMBUDSDIENST VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2007 – 45-A (2007-2008) – Nr. 1

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de rekening van de Vlaamse Ombudsdienst voor het begrotingsjaar 2007.

De bespreking is geopend.

Vraagt iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de rekening van de Vlaamse Ombudsdienst voor het begrotingsjaar 2007 eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

REKENING VAN HET KINDERRECHTEN-COMMISSARIAAT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2007 – 46-A (2007-2008) – Nr. 1

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de rekening van het Kinderrechtencommissariaat voor het begrotingsjaar 2007.

De bespreking is geopend.

Vraagt iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de rekening van het Kinderrech-

tencommissariaat voor het begrotingsjaar 2007 eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

REKENING VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR WETENSCHAPPELIJK EN TECHNOLOGISCH ASPECTENONDERZOEK VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2007

– 47-A (2007-2008) – Nr. 1

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de rekening van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek voor het begrotingsjaar 2007.

De bespreking is geopend.

Vraagt iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de rekening van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek voor het begrotingsjaar 2007 eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

REKENING VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2007

– 48-A (2007-2008) – Nr. 1

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de rekening van het Vlaams Instituut voor Vrede en Gewelddpreventie voor het begrotingsjaar 2007.

De bespreking is geopend.

Vraagt iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de rekening van het Vlaams Instituut voor Vrede en Gewelddpreventie voor het begrotingsjaar 2007 eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Veerle Heeren, Dominique Guns en Else De Wachter en de heer Jan Peumans houdende wijziging van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers, met het oog op tijdelijke huisvesting van seizoenarbeiders

– 1592 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
106 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Anissa Tamsamani, de heren Dirk De Cock en Piet De Bruyn en de dames Kathleen Helsen, Stern Demeulenaere en Laurence Libert houdende het instellen van een rookverbod in onderwijsinstellingen en centra voor leerlingenbegeleiding

– 1598 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
108 leden hebben ja geantwoord;
2 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Sauwens en Carl Decaluwe en de dames Veerle Heeren en Martine Fournier tot besluit van de op 15 mei 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de sportschutterslicentie en de gevolgen ervan voor het Oud Limburgs Schuttersfeest (OLS) – 1694 (2007-2008) – Nr. 1

Intrekking

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil deze motie intrekken, omdat er binnen de meerderheid een akkoord is om een voorstel van decreet in te dienen. Nochtans is dat volgens de indieners totaal niet nodig. Wij betreuren dat minister Anciaux de organisatoren van historische optochten en schutterssamenkomsten blijft lastigvallen met een juridische cirkelredenering.

De Wapenwet creëerde een probleem voor het Oud-Limburgs Schuttersfeest en een aantal andere historische optochten, omdat die mensen een wapenvergunning moesten hebben om een buks te mogen dragen tijdens de optocht. In juli vorig jaar heeft minister Onkelinx eindelijk voor een koninklijk besluit gezorgd dat het probleem oplost door te stellen dat die historische optochten buiten de toepassing van de Wapenwet vallen.

Nu zegt de Vlaamse administratie echter dat er een probleem is met het Sportschuttersdecreet, terwijl iedereen weet dat dat decreet enkel een oplossing moest bieden voor het sportschieten. Ingevolge het koninklijk besluit in uitvoering van de Wapenwet, is de ratio legis voor dit decreet, wat de historische toestanden betreft, volledig opgelost.

Voor de organisatoren van historische en andere optochten is er dus geen enkel probleem. Hun activiteiten kunnen doorgaan. Minister Vandeurzen heeft in de Kamer heel uitdrukkelijk gezegd: "Volgens de letter en de geest van de federale Wapenwet hoeven de deelnemers aan de feesten van Oud-Limburgse schuttersfederaties geen enkel document te bezitten." Geen enkele politieagent of parket zal dus nog een probleem maken. Het probleem is opgelost.

De voorzitter: De heer Vandenbroucke heeft het woord.

De heer Joris Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil daar even op reageren. Minister Vandeurzen heeft in de Kamer inderdaad een aantal uitspraken gedaan. Hij heeft onder meer gezegd: "Het is

aan de bevoegde gemeenschap om zelf de nodige regelgeving met betrekking tot het sportschieten uit te werken." Het Sportschuttersdecreet zorgt voor een aantal problemen voor mensen die het bukschieten willen beoefenen in folkloristisch verband en dergelijke meer. Dat probleem willen we met deze decreetswijziging oplossen. Ik ben dan ook blij dat de heer Sauwens zijn motie heeft ingetrokken.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jos Stassen tot besluit van de op 15 mei 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de sportschutterslicentie en de gevolgen ervan voor het Oud Limburgs Schuttersfeest (OLS) – 1690 (2007-2008) – Nr. 1

Intrekking

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Namens mijn fractie wil ik de motie van de heer Stassen intrekken. Verschillende collega's uit de meerderheidspartijen zijn bereid te komen tot een gezamenlijk decretaal initiatief ter zake.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Leo Pieters en Roland Van Goethem, mevrouw Katleen Martens en de heren Johan Deckmyn en Wim Van Dijk tot besluit van de op 15 mei 2008 door de heer Johan Sauwens in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de sportschutterslicentie en de gevolgen ervan voor het Oud Limburgs Schuttersfeest (OLS) – 1691 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Pieters heeft het woord.

De heer Leo Pieters: Ik houd onze motie staande om te vermijden dat de organisatie van het OLS dat in juli plaatsvindt, zou worden geconfronteerd met problemen. Het gaat immers over 800 schutters die een individuele licentie zouden moeten hebben. Ik verwijst naar het radiointerview van de gouverneur van Limburg. Het is niet opdat hij het eerste schot zou kunnen lossen

maar voor de verschillende andere beoefenaars van de sport dat wij deze motie aanhouden. Wij willen garanderen dat het OLS, een evenement met meer dan 100.000 bezoekers, kan plaatsvinden.

De voorzitter: Dames en heren, de stemming begint.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
29 leden hebben ja geantwoord;
76 leden hebben neen geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 4 juni 2008 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.47 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Sabine Poleyn, Stefaan Sintobin, Kris Van Dijck, Gerda Van Steenberge,: gezondheidsredenen;

Kathleen Helsen, Jos Stassen, Luc Van den Brande, Paul Wille: ambtsverplichtingen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken

NEEN-stemmen:

Monique Moens, Jurgen Verstrepen

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Leo Pieters, Johan Sauwens, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Monique Moens, Jef Tavernier, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels

